

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ



Дозвілля на колесах

Студенти створили мобільний центр для розваг та просування талантів

▶ СТОР. 8

Пречиста Вінниця

Як перлину Поділля визволили від сміття

▶ СТОР. 10—11



Особистості

Справа життя Олександра Галкіна

▶ СТОР. 14



№ 150 (5650) СЕРЕДА, 14 СЕРПНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA



У НОМЕР

Усунути колізії, що дозволяють подвійне громадянство

Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин під час третьої сесії Верховної Ради України сьомого скликання планує розглянути понад 40 проектів законопроектів.

До другого читання готуватиметься проект про внесення змін до Закону «Про громадянство України» — щодо усунення колізій, які дозволяють подвійне громадянство (реєстр. № 0919).

▶ СТОР. 2

ЄВРОІНТЕГРАЦІЯ

Позиції міжнародних експертів врахують

Як повідомляє прес-служба Президента України, Віктор Янукович доручив Міністерству юстиції опрацювати питання готовності законопроектів, які необхідні для підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом у листопаді цього року на саміті «Східного партнерства» у Вільнюсі.

«Напередодні активного політичного сезону та старту роботи Верховної Ради Президент України доручив опрацювати питання готовності законопроектів, які необхідні для підписання Угоди про асоціацію з Європейським Союзом у листопаді», — повідомила міністр юстиції Олена Лукаш після зустрічі з главою держави. Віктор Янукович акцентував увагу на необхідності врахування позиції міжнародних експертів під час доопрацювання цих законопроектів.

Хлібний рік: кому статки, кому збитки

В Україні завершується збирання ранніх зернових та зернобобових. Врожай видався щедрим — якщо вірити Мінагропроду, намолочено 32 мільйони тонн зерна, зокрема 22,9 млн. т пшениці та майже 7,7 млн. т ячменю.

▶ СТОР. 7



Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Зібрали колосові й у ПСП «Правда», що в селі Підгайці Млинівського району Рівненської області.
На знімку (зліва направо) ***помічник комбайнера Микола Оксенюк, водій Віталій Шевчук та механізатор Іван Цаковський.***

Про уроки хлібозбирання у цьому господарстві читайте на 6-й стор.

На Одещині чудовий урожай — 2,9 мільйона тонн

Як **повідомив нашому кореспонденту директор департаменту агропромислового розвитку Одеської облдержадміністрації Анатолій Новаковський:** «Урожай зібрано на площі 969,8 тисячі гектарів. Урожайність у середньому становить 29,5 ц/га. У валовому зборі зерна найпитомішу вагу має озима пшениця, її 1,7 мільйона тонн». На жнивах було задіяно 4700 зернозбиральних комбайнів, **передає наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

Я ВАМ ПИШУ...

Поверніть спортивні передачі

У молоді роки я займався багатьма видами спорту: бігав, тягав штангу, грав у волейбол, на все життя полюбив шахи. Скільки себе пам'ятаю, цікавився спортивними новинами, передплачував тематичні газети, не пропускав передач про спорт на телебаченні.

І тепер хотів би знову бачити на Першому Національному хокей вищої ліги, чемпіонати з фігурного катання, легкої атлетики, лиж і, звичайно ж, футболу. Не відомо чому, але зникли навіть спортивні новини. Невже п'ять хвилин про спорт не вкладаються в програми?..

Федір ЛЕЩЕНКО.

Верхній Рогачик Херсонської області.

ПОДІЇ

Локомотивом по страйкарях

Не минуло й тижня з дня відкриття нового залізничного мосту в Києві поблизу станції метро «Видубичі», як тут знову зібралися журналісти. Цього разу не для святкових репортажів, а для того, щоб поспілкуватися із зневіреними будівельниками цього об'єкта, які вже близько року замість нормальної зарплати отримують «по тисячі». На знак протесту вчора вони перекрили рух по новому мосту. Щоправда, акція була символічною, бо поки що ним їздить лише обслуговуюча техніка. Однак будівельники запевняють — якщо з ними не розрахуються, то наступного разу вони перекриють сусіднє залізничне полотно, яким курсують електрички.

▶ СТОР. 4

Побільшало садків

На Сумщині поліпшується демографічна ситуація, і через це регіон потребує збільшення кількості місць у дитсадках. За останні три роки поновлено роботу кількох дошкільних закладів у Лебединському та Буринському районах, створено центри розвитку дитини у Конотопському, Глухівському і Роменському районах, а також у Путивлі та Кролевці. Тож 2010 року дошкільні заклади відвідувало 34,5 тисячі дітлахів, а тепер їх — 37,5 тисячі.

За словами заступника голови облдержадміністрації Тамари Іщенко, сьогодні дитсадки відвідує 72 відсотки малюків області, **інформує Володимир ЧЕРНОВ.**

Таксисти оголосили війну «кришувальникам»

Сьогодні у столиці під стінами Кабінету Міністрів України має відбутися акція протесту таксистів. Напередодні під час прес-конференції організатори пообіцяли: протест буде мирним, та щонайважливіше — лише попереджувальним. Але якщо урядовці проігнорують перевізників, ті обіцяють розпочати всеукраїнський страйк.

▶ СТОР. 4

КОРОТКО

■ На території культурно-археологічного комплексу «Пересопниця», що в однойменному селі Рівненського району, вихованці Рівненського міського палацу дітей та молоді, досліджуючи культурний шар колишнього літописного міста під керівництвом досвідчених археологів, натрапили на давньоруську садибу, виявили фрагменти кераміки, кістяні речі, а також жіночі прикраси, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ «Кривавий» рекорд встановлено на дорогах Тернопільщини, інформують в облуправлінні ДАІ. Минулого тижня в області сталося 11 аварій, у яких загинуло три особи, 36 травмовано. Найбільше людей постраждало під час зіткнення двох маршрутних мікроавтобусів у Шумському районі — більше двадцяти, **передає наш власкор Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Кабмін надав кошти на пам'ятник жертвам голодомору у Вашингтоні — *«Інтерфакс—Україна»*

Колективу Концерну радіомовлення, радіозв'язку та телебачення

ПРИВІТАННЯ

Шановні друзі!
Прийміть найщиріші вітання з нагоди 40-річного ювілею Київської телевежі!

Київська телевежа є унікальною суцільнозварною металевою конструкцією, найвищою гратчастою вежею у світі та найвищою спорудою України.

Саме будівництво телевежі започаткувало створення мережі державного радіомовлення, радіозв'язку і телебачення, а Концерн РРТ, створений із здобуттям Україною незалежності, на сьогодні є найпотужнішим оператором телекомунікацій та об'єднує 27 філій і підприємств, розташованих в обласних центрах та великих містах України.

Ваш колектив, що налічує майже п'ять тисяч висококваліфікованих спеціалістів, забезпечує телерадіотрансляцію загальнонаціональних телевізійних і радіопрограм, програм іномовлення Всесвітньої служби радіо України, регіональних, обласних державних та переважної більшості недержавних телерадіокомпаній на території нашої країни.

Приємно відзначити, що, виконуючи відповідальну місію із забезпечення функціонування інформаційного простору України, колектив Концерну РРТ залишається найкращим у цій справі.

Щиро дякую за сумлінну, високопрофесійну працю. Щастя вам, миру, добра та міцного здоров'я, досягнення ще вищих орбіт у справі вдосконалення інформаційного забезпечення держави!

Голова Верховної Ради України Володимир РИБАК.



АРХІВАРІУС

Улітку 1973 року було введено в експлуатацію республіканську радіотелевізійну станцію в Києві (комплекс Київської телевежі). Телевізійна вежа — найвища споруда в Україні і найбільша в Європі суцільнозварна конструкція (висота 380 метрів).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Усунути колізії, що дозволяють подвійне громадянство

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Документом пропонується встановити, що підставами для втрати громадянства України, зокрема, мають бути: добровільне набуття громадянином України громадянства іншої держави; а також випадки, у яких громадянин звертався із заявою чи клопотанням про набуття громадянства іншої держави, відповідно до порядку, встановленого національним законодавством держави, громадянство якої набуто; або отримав та використовував документи, які засвідчують громадянство іншої країни.

Законопроект також містить норму, відповідно до якої рішення про оформлення набуття громадянства України скасовується, якщо особа набула його шляхом обману, внаслідок подання свідомо неправдивих відомостей або фальшивих документів, приховування будь-якого суттєвого факту, за наявності котрого особа не може набути громадянство України.

У рамках процедури підготовки до першого читання розглядатиметься також проект закону про Концепцію державної етнонаціональної політики України (реєстр. № 2560а). Як зазначається у пояснювальній записці, досі відносини між національною більшістю та іншим населенням, а також між корінними народами і національними меншинами в цілому були позначені толерантністю, відсутністю відкритих конфліктів. Це зумовлено наявністю правової основи для розв'язання етнічних проблем на засадах взаєморозуміння, а також ефективною державною етнонаціональною політикою. А дана Концепція державної етнонаціональної політики, переконаний автор законопроекту Мустафа Джемілєв, «дасть єдине розуміння принципів, цілей, напрямів державної етнонаціональної політики. Тим самим буде поставлено заслон появі суперечливих положень у законах і, особливо, у підзаконних актах, довільному тлумаченню на місцях сутності політики держави щодо національної більшості і національних меншин».

Крім того, комітет планує проведення низки парламентських та комітетських слухань, круглих столів тощо.

Вл. інф.

ДОВІДКОВО

На території України, згідно з Всеукраїнським переписом населення 2001 року, проживає 48,2 млн. осіб, з яких 37,5 млн. (78,8%) становлять етнічні українці (національна більшість) і 10,9 млн. осіб (22,2%) іншої етнічної приналежності (національні меншини).

Підготовку до опалювального сезону завершать до першого жовтня

Роботи з підготовки об'єктів ЖКГ та соціальної сфери до опалювального сезону вже виконані на 75%. До першого вересня має бути закінчена підготовка до зими в усіх навчальних закладах країни. До першого жовтня — на всіх об'єктах. На цьому наголосив віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул під час наради з питань підготовки до опалювального сезону, **повідомила прес-служба урядовця.**

За його словами, для зменшення споживання природного газу буде реконструйовано 663 котельні з впровадженням енергоощадних технологій, замінено понад тисячу старих котлів на сучасні з більшим ККД та капітально відремонтовано ще понад тисячу котлів. А для зменшення витрат на виробництво та транспортування тепла буде замінено 474 км тепломереж.

«Зробити необхідно набагато більше. Але, першочергово, замінюються найбільш проблемні ділянки. Наприклад, на Троєщині в Києві, де були випадки відключення тепла та гарячої води, «Київенерго» за інвестиційною програмою проводить комплексну заміну розподільних трубопроводів центрального опалення та гарячого водопостачання, які зношені й перебувають в аварійному стані. Зокрема, за останні три роки на Троєщині для забезпечення мешканців району стабільним теплота водопостачанням замінено понад 60 км трубопроводів», — зауважив О. Вілкул.

ДО ДНЯ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

Роботи переможців фестивалю прикрасять стіни парламентського комітету

Учора у Вінниці завершив роботу приурочений до Дня Незалежності XXII Міжнародний фестиваль аудіовізуальних мистецтв «Кришталеві джерела-2013», організований Національною радою з питань телебачення та радіомовлення за підтримки народних депутатів України Григорія Калетніка та Оксани Калетник.

Другий рік поспіль дитячий, молодіжний фестиваль кіно-, теле-, радіо-, фотомистецтва проходить у Вінниці на базі місцевого Національного аграрного університету. Понад двісті талановитих юнаків і дівчат з усіх областей держави подали на розгляд журі свої роботи. Автори кращих із них стали переможцями у чотирьох номінаціях фестивалю. Однак без подарунків і дипломів не залишився жоден автор фестивальних робіт. Про це подбали співорганізатори фестивалю з Вінницького національного аграрного університету.

Найважливішим для юнаків і дівчат стало спілкування з талановитими майстрами у галузі кіно, радіо телебачення та фотомистецтва. На все життя вони запам'ятають майстер-класи талановитої акторки Героя України Ади Роговцевої, народних артистів Російської Федерації режисера Володимира Фокіна та актора Олександра Голобородька, заслужених артистів Росії акторського подружжя Бориса Токарєва та Людмили Гладунко, оператора Першого Національного телеканала Володимира Таргонського.

— Упродовж свого життя, на яких би посадах не працював, завжди підтримував, і продовжую це робити, талановиту молодь, особливо із сільських населених пунктів, де менше можливостей для розвитку творчих здібностей, — каже народний депутат України, президент Вінницького національного аграрного університету Григорій Калетнік. — Тому ми запропонували організаторам додатково запросити 30 обдарованих діток із сіл Вінниччини, щоб надати їм можливість також спробувати свої сили в царині творчості. Дітям, яких доля наділила талантом, важливо поспілкуватися з тими, хто вже досяг вершин у тій чи іншій галузі мистецтва. В цьому, на мою думку, чи не найважливіша роль «Кришталевих джерел».

В університеті створили всі умови для занять у творчих майстернях, надали необхідну апаратуру для представлення робіт учасників фестивалю. У гуртожитках виділили місця для проживання, організували безплатне харчування в університетській їдальні. Та ще й провели прекрасний вечір знайомств, на якому свої таланти демонстрували творчі колективи навчального закладу.

Третій рік поспіль оргкомітет «Кришталевих джерел» очолює народний депутат України, донедавна член Національної ради з питань телебачення і радіомовлення Оксана Калетник. «Я прийняла для себе рішення, що й надалі підтримуватиму фестиваль, — каже парламентарій. — Про це повідомила своїм колегам з Нацради, коли переходила на роботу у парламент. Пообіцяла те саме учасникам фестивалю. Приємно, що мої друзі й партнери підтримують цей важливий захід. Знали б ви, з яким нетерпінням щороку чекають на фестиваль діти і молодь в усіх куточках нашої держави!»

За словами Оксани Калетник, створені в рамках фестивалю проекти популяризуватимуть на ширшу аудиторію. «Домовляємося з керівництвом апарату Верховної Ради, щоб кращі фоторобота представити у стінах Комітету з питань бюджету, — каже народний депутат. — Відео-, кінороботи талановитих дітей також продемонструємо для глядачів. Це потрібно насамперед їх авторам для подальшого самоствердження і стимулу в подальшій творчості, але й дорослим цікаво ознайомитися з тим, яким бачиться світ очима талановитих дітей».

— Генетична пам'ять є найголовнішою для людства, адже кожне нове покоління стоїть на плечах попереднього, — наголосила на прес-конференції почесний голова фонду «Батьківська земля», одного із спонсорів фестивалю, Галина Лосєва. — «Кришталеві джерела» — яскраве підтвердження сказаному. Вони не дають замулити не тільки пам'ять про наше минуле, а й усвідомлення того, хто ми є, якого роду-племені, якщо точніше, то ми є найталановитішим народом у світі, пам'ятаймо про це, допомагаймо ставати на крило тим, хто після нас гордо нестиме у світі звання українця».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.



ФОТОФАКТ

Прем'єр-міністр України Микола Азаров провів чергове засідання оргкомітету з підготовки та святкування 22-ї річниці Незалежності України. Глава уряду переконався, що всі заходи профінансовано, і доручив київській владі прикрасити столицю до свята.

Фото із сайту «Урядовий портал».

Святкуватимуть у географічному центрі

Народні депутати з парламентської фракції «Батьківщини», депутати-однопартійці усіх рівнів органів місцевого самоврядування та їхні прибічники з багатьох областей України мають намір відзначити День Незалежності в географічному центрі держави — у селі Мар'янівка Шполянського району.

Як повідомили у черкаській організації «Батьківщини», котра займається організацією дійства, про план святкування було повідомлено Шполянську райдержадміністрацію та сільську раду. Проте місцеві чиновники відповіли ініціаторам вшанувань, що провести їх буде неможливо, адже розпочато роботи з упорядкування території географічного центру та пам'ятного знака.

«Батьківщинівці» не відступають від свого наміру, зазначаючи, що в будь-якому разі свято відбудеться, хоча й доведеться змінити його формат.

Лідія ТИТАРЕНКО.
Черкаська область.

Без подарунків і дипломів не залишився жоден автор фестивальних робіт

Чи впораються з владою сільські старости?

САМОВРЯДУВАННЯ

Обговорення проекту концепції реформування місцевого самоврядування в Костянтинівському районі було емоційним. За рядками документа учасники дискусії бачили потреби мешканців, яких так чи інакше зачеплять зміни. З одного боку, приваблює те, що ради стануть самодостатніми і зможуть заробляти власні гроші для розвитку. З другого — не всі громади готові взяти до своїх рук владу, як пропонують автори реформи. Про плюси та мінуси проекту, переваги й підводні камені говорили за круглим столом за участю «Голосу України».

Відповідальність за прийняття рішень лягає на плечі населення

Лариса Степаненко, заступник голови районної ради:

— Як ми пам'ятаємо, в 2004 році вже були спроби змінити адміністративно-територіальний устрій України. Але через політичну кризу проект реформи призупинили. Сьогодні нам пропонують нову концепцію місцевого самоврядування. В основі лежить активність населення. Якщо говорити простою мовою: збирається купка активних мешканців, приходить до сільської ради і каже: у нас є пропозиція, ми хочемо взяти участь, де можна отримати гроші? Але не враховується демографічний склад, розрізненість сіл. У концепції немає чіткого механізму формування територіальної одиниці. Збережеться Костянтинівський район чи ні? У концепції зазначено, що територія адміністративно-територіальної одиниці є нерозривною, наявність анклавів чи ексклавів не допускається. Ми маємо таку ситуацію, коли на території нашого району розташовані міста обласного підпорядкування.

Наталія Осипенко, начальник відділу моніторингу реалізації інвестиційних проектів і бюджетних програм районної ради:

— Розробники вважають, що реформа буде вдало реалізована у разі виконання п'яти основних завдань. Серед них найскладніше — максимальне залучення населення до прийняття управлінських рішень. Ми вже намагалися проводити обговорення з сільськими головами і зайшли у глухий кут. Поки не зрозуміємо, як відбуватиметься районування громад, неможливо далі прогнозувати. Але вже очевидно, що більшість сільських рад втратять функції прийняття рішень і стратегічного планування. На населення під час реформи лягає велика відповідальність. Громадяни погоджуватимуть стратегічні плани розвитку, матимуть право проводити референдум, вимагати від посадових осіб звітів. Чи готове населення до цього? Зовсім ні. Тому ми повинні його підготувати.

Варто звернути увагу на пункт "Утворення об'єднаних територіальних громад". Навіть механізм об'єднання передбачено, тобто вважається, що громади будуть дуже активні і свідомі. Проаналізувавши документ, зрозуміла: підготовчу роботу ми давно ведемо — беручи участь у проекті ПРООН «Місцевий розвиток, орієнтований на громаду». Те, чого нас навчали європейці, — це підготовка до реформи. Все ґрунтується на самоорганізації населення, на його участі в проектах.



Власний кореспондент «Голосу України» Ліна Кущ вручає Ларисі Степаненко (праворуч) книгу «Еволюція влади», складену із публікацій газети.

ДОВІДКА

На території Костянтинівського району — 20 сільських рад. Лише чотири громади є самозабезпеченими, решта — дотаційні.

40 відсотків громад мають обсяг бюджету в розмірі 1 мільйона і вище, 35 відсотків — до 1 мільйона гривень, 25 відсотків — до 0,5 мільйона.

У половині сіл — менше 100 осіб.

Де поставити циркуль?

Сергій Чертков, голова районної державної адміністрації:

— Ми чудово знаємо, що більшість сільрад не здатна забезпечити себе. Сільські голови не мають жодних важелів влади, бо немає грошей. Щодо територіального устрою. Наприклад, у межах нашого району — два міста: Дзержинськ і Дружківка. Якщо приєднати їх, то район із центром у Костянтинівці матиме не 100 тисяч населення, а вже понад 200. Ще більше укрупнювати, вважаю, недоцільно, для Донеччини це буде дуже громіздка система. Якщо раніше в області налічувалося 45 територіальних одиниць — міст і районів, — то залишиться 17.

Концепція реформування робить вертикаль влади більш жорсткою. Якщо почнуть краяти райони — будуть великі проблеми. Але шляхом простого об'єднання процес піде швидше. Безумовно, будуть незадоволені. Потрібно визначити базові міста, навколо яких формуватимуться території. А вже навколо них креслити циркулем район. Поки що у нас єдине мірило — швидкість «швидкої допомоги». Але застосовувати цей критерій для всієї України неможливо.

Людмила Дудкіна, начальник фінансового управління районної державної адміністрації:

— Фінансова забезпеченість більшості сільських громад низька, і виконати поставлені завдання вони не можуть. Назріває потреба в об'єднанні. В селах — проблема кадрового потенціалу. Складно знайти навіть головного бухгалтера, який би відповідав сучасним вимогам. Метою реформи є самодостатність громад. Якщо на території району буде 4—5 сільських громад, то знайдуться і фахівці, котрі очолять відповідальні ділянки роботи. Крім того, передбачені зміни взаємостосунків із бюджетом. Для всієї України розроблять єдині стандарти, єдиний рівень бюджетної забезпеченості. Реформування продиктоване життям, воно вже необхідне.

Сергій Бровін, начальник відділу регіонального розвитку, містобудування та архітектури:

— Хочу зупинитися на технічній частині цього питання. Вартість складання плану 1 квадратного кілометра — від 15 до 20 тисяч гривень. Це велика витратна частина, коли ми робитимемо детальні плани території. І якщо потрібно швидко — проектні організації не працюватимуть за невеликі гроші. А в проекті концепції записано — «органи влади на новій територіальній основі». Але перш ніж щось розділити, потрібно мати уявлення, що розділяти. А цього немає. Спочатку треба зробити план території району, щоб чітко уявляти, де і що маємо. Це потрібно і тепер, щоб видно було, де відбувається самозахоплення і хто землю, грубо кажучи, вкрав. Але якщо підходити до цього скрупульозно, процес займає багато часу. За рік ми зробили документацію на шість сіл — 10 відсотків від загальної кількості. То за який час зробимо 60 сіл? А на 18 сіл узагалі немає жодних матеріалів.

«Медичну реформу ми вже пройшли. Чи витримаємо нове починання?»

Алла Шандер, предтечинський сільський голова:

— Найголовніше — щоб процес відбувся безболісно і не постраждало населення. Бо ми вже пройшли медичну реформу і тупцюємо на місці. Важливо зберегти на територіях сіл медичні та культурні заклади, школи, дитсадки. Якщо це питання не буде вирішене, половина населених пунктів зникне з лиця землі. На жаль, механізму об'єднання громад немає. Можливо, якійсь громаді вигідніше до іншого району приєднатися?

Ірина Бондар, іллічівський сільський голова:

— Як я зрозуміла, після реформи адміністративно-територіальний устрій складатиметься із трьох рівнів — базовий, районний, регіональний. Базовий — це сільська, селищна, міська ради. Тобто всі вони залишаються. В концепції чітко записано, що протягом трьох років держава підтримуватиме місцеві об'єднання громадян. Гадаю, нам потрібно готуватися до того, що на наступні місцеві вибори ми вже підемо з урахуванням реформування системи органів місцевого самоврядування. Кількість громад зменшиться. Не виключено, що саме тоді з'являться так звані старости на селі. Староста — це помічник сільського голови чи його заступник. Але зрозуміло, що вже цілого самоврядного органу в таких громадах не буде.

В обговоренні взяли активну участь депутати районної ради Клавдія Козаченко, Алла Сінельникова та інші. Представники громад застерігали від поспішних і непродуманих кроків, які можуть негативно позначитися на мешканцях. Водночас учасники круглого столу підтримали ідею реформування системи місцевого самоврядування, внаслідок чого територіальні громади стануть самостійними. В основі змін повинні лежати поліпшення інфраструктури сільського району, доступність адміністративних і соціальних послуг для населення.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фото Олега ТОЛСТОВА.



Учасники круглого столу радилися, як зробити громади самодостатніми.

У НОМЕР

Ціни на ліки необґрунтовано завищують

Торговельна надбавка подекуди сягає 57%

Народний депутат від фракції «Батьківщина» Павло Петренко **(на знімку)** надіслав до Антимонопольного комітету, МВС та ГПУ депутатське звернення з вимогою перевірити факти необґрунтованого завищення цін на медпрепарати та притягнути всіх винних до відповідальності.



За словами народного обранця, нині торговельні надбавки на медпрепарати, оптова ціна яких нижча за 12 гривень і які мають найбільший попит у соціально незахищених верств населення, сягають 57%. Така надбавка зокрема була встановлена на препарати, ціни на котрі не підлягають державному регулюванню: аскорбінова кислота, парацетамол, оксолінова мазь, ацетилсаліцилова кислота, ципрофлоксацин, докициклін та фармазолін. Такі факти було зафіксовано у Волинській, Кіровоградській, Тернопільській, Харківській, Львівській, Полтавській, Чернівецькій, Херсонській областях та у Києві.

П. Петренко наголосив також, що необґрунтовано завищені ціни на ліки стали звичною практикою не лише для аптек, а й для Міністерства охорони здоров'я під час проведення держзакупівель. Так, у 2012 році на закупівлі лише 59 медпрепаратів можна було б зекономити понад 48 мільйонів гривень державних коштів. Як приклад депутат навів препарати «Онкаспар» та «Елігард», які використовуються для лікування онкохворих. Перший було закуплено МОЗ за 18 тисяч гривень за упаковку, тоді як у сусідній Польщі його вартість — 13 тисяч гривень. Другий придбало за 4500 гривень, хоча в Словаччині він коштує 2045 гривень.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Кошти для оздоровлення отримають діти

Народний депутат України, голова міжфракційного об'єднання «Кіровоградщина» Станіслав Березкін **(на знімку)** вирішив спрямувати матеріальну допомогу, яку мав отримати для оздоровлення, на встановлення металопластикових вікон та покращення матеріального стану навчальних класів шкіл області.



З відповідною заявою народний депутат звернувся до голови апарату Верховної Ради Валентина Зайчука.

Кошти, що вже перераховані на рахунок Кіровоградського обласного благодійного фонду «Добротвір», зокрема витрачать на встановлення сучасних енергозберігаючих вікон у кабінеті англійської мови Новоукраїнської ЗШ №8, в якому діє шкільний євроклуб «Веселка» та молодіжний європейський центр, а також — на облаштування внутрішнього туалету в Зеленівській ЗШ Компаніївського району.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

У зв'язку з втратою вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів народного депутата України Барвіненка В. Д.:

Штанька Андрія Івановича (номер посвідчення 364/25);

народного депутата України Бригинця О. М.:

Павлишена Олега Володимировича (номер посвідчення 438/26);

народного депутата України Савчука Ю. П.:

Борисенко Марини Володимирівни (номер посвідчення 161/03);

народного депутата України Сех І. І.:

Бортника Ігоря Івановича (номер посвідчення 343/01).

Управління кадрів.

В основі нової концепції місцевого самоврядування — активність населення

Понад 3,3 мільйона гривень податків не сплатило до бюджету черкаське підприємство, що випускає лакофарбову продукцію. Щодо службових осіб, котрі допустили правопорушення, розпочато кримінальне провадження, триває досудове слідство, *інформує наш власкор Лідія Титаренко*



Завтра, у 23-ю річницю трагічної загибелі Віктора ЦОЯ, у Києві відкриють стіну пам'яті співака, яка стане традиційним місцем паломництва шанувальників культового рок-музиканта та засновника групи «Кіно» — *«Українські Новини»*

Локомотивом по страйкарях

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Замовником мосту на Видубичах є Укрзалізниця, а генеральним підрядником, який будував об'єкт, — ТОВ «БМК Планета-міст». Саме це товариство, за словами робітників, які вчора перекрили нові колії, не збирається з ними розраховуватися.

— Мені не доплачують зарплату вже 8—9 місяців, — каже робітник Анатолій. — Як приїжджаю на вахту, то виділяють тисячу (напевне, щоб працював) і до побачення. А насправді у мене заплата щонайменше 3 600 гривень.

— І довідки про доходи не видають, — додає його колега Ростислав. — Мені виписали лише тоді, коли потрібно було для суду, а так виганяють з офісу.

Доки я розмовляла з робітниками, на мосту, який і без того оточили у два кордони міліціонери, зненацька з'явився локомотив. Наближаючись до страйкарів, він загрозливо сигналив, намагаючись розігнати непокірних роботяг, профспілкових діячів та журналістів. Чесно кажучи, у моїй репортерській практиці це перший випадок, коли на мітингувальників намагалися «вплинути» потягом! Але автори цієї ідеї, очевидно, недооцінили ані затятості робітників, ані, тим паче, прагнення операторів «упіймати кадр». Замість того, щоб тікати з колії, телевізійники навпаки — почали бігти до локомотива. На таку реакцію машиніст точно не розраховував. Потяг зупинився за сотню метрів від активістів і далі вже не рушив **(на знімку)**.

Тим часом слово взяв голова профспілки «Серп і молот» Віталій Махинько, який представляє інтереси робітників. Щоправда, поки що неофіційно, бо угоди з ТОВ «БМК Планета-міст» його організація не укладала. За словами активіста, заборгованість підприємства перед робітниками обчислюється мільйонами гривень, а кількість працівників, які, окрім тисячі, нічого не отримують, — близько двохсот. «Ми звернулися до прокуратури Дарницького району Києва з вимогою вжити заходів», — заявив Віталій Махинько, пообіцявши не припиняти боротьби, поки борги з зарплати не буде ліквідовано.



З певним здивуванням за цими подіями стежив заступник начальника Південно-західної залізниці з будівництва Олександр Погрібний. «Укрзалізниця повністю розрахувалася з генпідрядником за цей об'єкт. А про існування профспілки «Серп і молот» та намір провести акцію ми дізналися взагалі вчора», — запевнив він. Куди ж поділися виділені державним підприємством гроші, тепер з'ясовуватимуть прокурори.

Тетяна ПАСОВА.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Таксисти оголосили війну «кришувальникам»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Відхилитися від своїх маршрутів і вийти на акцію протесту водіїв змусили наміри влади реформувати ринок таксомоторних перевезень. 8 серпня на сайті Міністерства інфраструктури було оприлюднено проект закону «Про перевезення у таксі». Утім, обраний чиновниками вектор змін сподобався не всім. Кілька громадських організацій таксистів заявили: цей проект має на меті узаконити нинішню систему «кришування» нелегальних таксі.

За підрахунками експертів, тіньовий обіг ринку таксі лише у столиці перевищує 2 мільярди гривень на рік. І майже 95% перевізників працюють поза законом, не маючи необхідних дозволів та ліцензій. Співголова громадської організації «Таксі столиці» Денис Садоха погоджується: зміни потрібні. Але не такі, які пропонує Мінінфраструктури у своєму проекті закону.

— Цей проект не передбачає проведення дієвої реформи за європейським зразком. У ньому не прописано норму про зобов'язання водія видати пасажирові чек. До того ж проект закону не передбачає участь ДАІ в контролі за перевезеннями у таксі, — розповів Денис Садоха. І пояснив, згідно із проектом більшість зобов'язань лягає на плечі Державної інспекції України з безпеки на наземному транспорті. А та, мовляв, ні відповідних повноважень не має, ні необхідної кількості працівників.

Та найголовніше, переконаний Д. Садоха, поміж рядками законопроекту читається корупційна складова. Буцімто автори документа намагаються узаконити «бєспрєдєл», який останніми роками панує на ринку таксоперевезень. А саме: надати офіційні і досить «об'ємні» повноваження інформаційно-диспетчерським службам.

— Ці інформаційно-диспетчерські служби не є основними учасниками ринку. Вони — звичайні посередники, які чомусь відчули себе головними і сьогодні встановлюють ціни на перевезення, які для самих таксистів є просто вбивчими, — запевнив Сергій Григоренко, керівник Спілки професійних водіїв таксі Києва. За його словами, обґрунтованим (щоправда, обґрунтували самі таксисти) є тариф у розмірі 5—6 грн. за кілометр проїзду. Діючі ж нині розцінки, нав'язані диспетчерськими службами, — 2—2,5 грн. Крім того, мовляв, диспетчерські служби розсилають замовлення багатьом водіям, які є нелегалами. Беруть за цю «послугу» із водіїв 10—20% вартості замовлення. І при цьому ні за що не відповідають.

Понад те, дехто з таксистів переконаний, що певні положення запропонованого законопроекту диспетчерські служби використають на свою користь: «скуплять» дозволи на право перевезення на таксі, а потім водіям їх просто видаватимуть в оренду.

Свої зауваження до запропонованого законопроекту таксисти уже розробили. На сьогоднішній акції знову спробують донести свою позицію до урядовців. З-поміж іншого вимагатимуть і відставки кількох чиновників, яких підозрюють у «кришуванні» нелегалів.

Між тим, кілька цікавих пунктів розкритикований проект закону таки має. Він, зокрема, передбачає наявність таксометрів та банківських терміналів в авто. Серед новинок: зобов'язання розміщувати на задньому правому боковому склі інформацію про тариф на перевезення. А на передній панелі авто — всю інформацію про водія. І знову ж таки — мати спеціальну «шашку» на даху таксі. Крім того, запропонований документ передбачає створення мережі стоянок таксі. І навіть дозволяє перевізнику самостійно визначати тарифи на власні послуги.

Віктор ДЕЙНЕКА.

Козаки охоронятимуть вулиці разом з міліціонерами

У Знам'янці, що на Кіровоградщині, козаки охоронятимуть громадський порядок разом з правоохоронцями. Члени громадської організації «Окремий полк Чорноліського округу імені козака Мамая Українського козацтва», до якої входить близько 300 чоловік, допомагатимуть патрулювати вулиці районного центру у святкові та вихідні дні, а також під час проведення масових заходів. Серед козаків — пенсіонери органів внутрішніх справ, колишні військовослужбовці та жителі міста і району, які беруть активну участь у громадському житті місцевої громади.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.



ФОТОФАКТ

Запорізька організація ВО «Свобода» провела мітинг біля будівлі обласної прокуратури. Тут на альтернативний пікет зібралися також активісти спілки «Громадська оборона», які почали кидатися помідорами й обливати нечистотами свободівців. Декількох найактивніших мітингувальників затримала міліція.

Фото Дмитра СМОЛЬЄНКА (Укрінформ).

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

На освітленні міста можна заощадити

Понад 1800 світлодіодних ліхтарів встановлено на вулицях Житомира замість застарілих ламп розжарювання. Економію від цього комунальне підприємство «Міськсвітло» вже відчуває: нові освітлювальні прилади споживають електроенергії уп'ятеро менше. Важливо й те, що місцевий виробник цих ліхтарів дає семирічну гарантію. А це — додаткова економія, адже рідше доведеться залучати техніку, витрачати пальне на заміну ламп, що вийшли з ладу.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Аварія корабля зі щасливим порятунком

У Чорному морі, за два кілометри від берега Затоки (Білгород-Дністровський район Одеської області), перевернувся прогулянковий катер з пасажирами. Плавзасіб прямував у район Білгород-Дністровської банки на популярну серед туристів морську риболовлю. Уже на зворотному шляху піднялися вітер і хвилі. Судно затонуло, чотири громадяни Білорусії і шість українців на чолі з 56-річним капітаном опинилися у воді. На щастя, поруч була рибальська шхуна «Надія», екіпаж якої подав тривожний сигнал. Одразу ж на місце події прийшов прикордонний катер, який курсував неподалік. Потерпілих доставили на берег і передали в руки медиків.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

ЦИФРА

598 загальноосвітніх навчальних закладів відремонтовано на Чернігівщині, зокрема 24 — капітально. Таким чином прийняти учнів готові 98 відсотків шкіл області. Про це йшлося під час засідання робочої групи регіонального комітету «Реформування гуманітарної сфери».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Тендерні порушення сягають десятків мільйонів гривень

З початку року на Хмельниччині було виявлено понад два десятки тіньових тендерних фінансових операцій на загальну суму 66 мільйонів гривень. Про це повідомили в регіональному управлінні Міндоходів. Найчастіше ділки проводили віртуальні закупівлі матеріалів та послуг у фіктивних підприємств з інших регіонів. Кримінальні правопорушення проявлялися також у відмиванні коштів, одержаних злочинним шляхом, та ухиленні від сплати податків в особливо великих розмірах. Наразі сума відшкодованих державі збитків перевищує три мільйони гривень.

Вл. інф.

Проїзд у соціальних автобусах подорожчав у півтора разу

На 37 маршрутах соціальних автобусів Севастополя збільшили вартість проїзду — з однієї гривні до півтори.

Заступник голови Севастопольської міськдержадміністрації Едімдар Ахтемов вважає цей захід вимушеним. Індексація, за словами чиновника, враховувала інфляцію за останні шість років — тарифи на перевезення у громадському транспорті востаннє змінювали 2007-го.

Як обіцяє міська влада, вартість проїзних квитків на місяць залишиться незмінною, а пільги буде збережено — для тих, хто має на це право.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

В Одеській області чиновники привласнили 1,6 мільйона гривень коштів Аграрного фонду — УНІАН

На «Сумихімпром» планують аварію з витоком аміаку

У Сумах завтра пройдуть навчання, під час яких буде змодельовано ситуацію аварії в об'єднанні «Сумихімпром». Її необхідність виникла у зв'язку з трагічними подіями на Донеччині, де на підприємстві концерну «Стирол» загинули люди. Сумські навчання також відбудуться за сценарієм, нібито тут стався витік аміаку. Можливу взаємодію відпрацюють аварійна служба ВО «Сумихімпром» та підрозділи МНС області. У тестовому режимі буде використано міську систему оповіщення.

Начальник відділу з питань надзвичайних ситуацій Сумського міськвиконкому Олександр Даниленко каже, що безпека громадян багато в чому залежить від роботи дротового радіо, яке використовується для їх попередження та надання необхідних інструкцій. FM-радіо для оперативного оповіщення не підходить з технічних причин. А стан дротового радіо в місті, не кажучи про весь регіон, залишає бажати кращого.

Тим часом, в обласному центрі, окрім «Сумихімпрому», розміщені ще три підприємства, де знаходяться значні запаси аміаку і хлору.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.



ФОТОФАКТ

Юні козаки форсують річку в Міжнародному військово-патріотичному таборі «Крим—Січ 2013», у Бахчисарайському районі АРК.

Фото Олексія СУВІРОВА (УНІАН).



ФОТОФАКТ

У Міжгірському районі біля села Пилипець на Закарпатті відбулися міжнародні змагання з парапланеризму «Кубок Карпат», у яких взяли участь 67 спортсменів.

Фото Сергія ГУДАКА (Укрінформ).

До графа Мархоцького пускатимуть лише в масках

Цими вихідними у відродженому маєтку знаменитого реформатора та волелюбця початку XIX століття графа Ігнація Мархоцького в селі Отроків Новоушицького району на Хмельниччині вп'яте гулятиме фестиваль «Отроків». Гостей пускатимуть у карнавальних костюмах та масках, а на володаря найкращого вбрання чекає приз на суму одна тисяча гривень. Костюмований бал відбудеться в стилі XVIII—XIX століття.

Удень прибулим запропонують подорож володіннями графа — до млина-музею в Притулівці, діючого млина 1848 року в Кружківцях, скельного монастиря XI—XII століття, садово-паркової печери в Отрокові, музею Мархоцького в Миньківцях. Можна буде відвідати виставки місцевих ремісників та їх майстер-класи. Увечері розгорнеться історичне театралізоване дійство «День Стрибога» (слов'янського бога вітру і грому) у виконанні клубу історичної реконструкції «Подільська хоругва», народного аматорського театру «Лінк» та театру вогню «Говінда-фаєр». А ближче до півночі українські, німецькі, словацькі, російські майстри лазерного шоу влаштують свою феєрію.

Віра ШПИЛЬОВА.
Хмельницька область.

12 туристів із Хмельниччини заблукали біля Драгобрата, а на Говерлі...

Під час проходження туристичним маршрутом біля гори Говерли Рахівського району отримав смертельне ураження блискавкою хлопець з Тернопільщини 2001 року народження, повідомили «Голосу України» закарпатські рятувальники.

Для транспортування тіла потерпілого залучалося четверо людей особового складу і техніка Ясінянського гірсько-рятувального загону.

Біда сталася, коли 12-річний хлопчина разом зі своїм батьком спускався з найвищої гори України з боку села Богдан.

Трапилася ще одна пригода, але вже зі щасливим кінцем: на вихідних поблизу гори Драгобрат, що також у Рахівському районі, через сильний туман і дощ заблукали 12 туристів 1992—1995 років народження, мешканці Хмельницької області.

Пізно вночі їх знайшли рятувальники біля гірського озера Герешаска. Стан здоров'я мандрівників був задовільний, від медичної допомоги юнаки й дівчата відмовилися.

Василь НИТКА.
Закарпатська область.

Переправляв наркотики з Іспанії

В Україну з Іспанії екстрадовано 38-річного мешканця Рівного, який налагодив контрабанду гашишу до нашої країни з метою його роздрібного збуту. Поклали край цьому працівники Чопської митниці на пункті пропуску «Тиса», виявивши в одній із посилок, яку перевозив автобус і яка адресувалась іншому співучасникові злочину — мешканцю Рівного, серед продуктів харчування 186 грамів гашишу.

За словами старшого прокурора прокуратури Рівненської області з міжнародноправових доручень Раїси Приходько, нині екстрадований наркоділок перебуває у Рівненському СІЗО. За контрабанду та збут наркотиків йому загрожує покарання у вигляді позбавлення волі на строк від 8 до 10 років з конфіскацією майна.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.



ФОТОФАКТ

У Кам'янці-Подільському на Хмельниччині запровадили плату за проїзд через Замковий міст, що з'єднує «нове» місто зі Старим — заради збереження пам'яток старовини.

Фото УНІАН.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...мисливця підстрелили на полюванні

Стали відомими подробиці загибелі 50-річного мешканця Комсомольська в перший день полювання на пернату дичину. Як з'ясувалося, чоловік серед білого дня підстерігав качок на Дніпрі, поблизу човнової станції «Вітерець», разом зі своїм 46-річним товаришем. Обидва перебували в човні. У полоні азарту, тільки-но перезарядивши свою гладкоствольну рушницю, молодший мисливець вистрелив по дичині. Однак саме в той момент його товариш несподівано підвівся...

Потерпілого з вогнепальним пораненням у голову доставили в реанімаційне відділення міської лікарні. Там він і помер через дві години, не приходячи до свідомості. Вже встановлено, що обидва згадані мисливці були тверезі. Як повідомили власкору «Голосу України» у відділі зв'язків із громадськістю обласної міліції, кримінальне провадження відкрито за ознаками статті, що передбачає відповідальність за вбивство через необережність. Якщо провину підозрюваного доведуть, йому загрожує від трьох до п'яти років обмеження волі або позбавлення волі на такий само термін.

Василь НЕЙЖМАК.
Полтавська область.

... кавун приніс з базару дідусь

У відділенні інтенсивної терапії Запорізької обласної клінічної лікарні помер хлопчик Микитка 2012 року народження. Однорічна дитина із села Дніпровка скуштувала кавуна, якого приніс додому з базару дідусь. Далі малому і його трирічному братикові стало зле. Микитка на ранок наступного дня вже перебував у комі і його терміново доставили до Запоріжжя. Там лікарі цілий тиждень билися за життя малюка, але вже нічого вдіяти не змогли. За словами фахівців, у дитини відмовили практично всі життєво важливі органи. Діагноз, який після смерті хлопчика лікарі передали до міліції, формулюється так: «Отруєння невідомою речовиною». Порушено кримінальну справу за ст. 115, ч. 1 «Навмисне вбивство».

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запорізька область.

...відсвяткували весілля з отруєнням

До Золочівської районної лікарні в інфекційне відділення з ознаками харчового отруєння госпіталізовано 11 осіб.

Як повідомила прес-служба ДСНС, усі госпіталізовані святкували весілля в одному кафе. Стан потерпілих середньої тяжкості. Серед госпіталізованих четверо дітей.

Богдан КУШНІР.
Львівська область.

...причин для підвищення цін на гречку і цукор немає

стверджують на Хмельниччині у регіональному відділенні антимонопольного комітету. Тому було рекомендовано торговельним мережам краю утриматися від встановлення економічно необґрунтованих роздрібних цін на цукор та гречану крупу. Адже досвід минулих років засвідчив, що за кілька місяців до початку нового сезону цукроваріння та збору врожаю спостерігалося зростання роздрібних цін на ці продукти. Причому об'єктивних причин для цього не було. У разі завищення цін з боку постачальників супермаркети мають повідомляти про це антимонопольників.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Національний банк України знизив дисконтну ставку з 7 відсотків до 6,5 — УНІАН

ГОЛОС УКРАЇНИ № 150 (5650)
СЕРЕДА, 14 СЕРПНЯ 2013



Новий український автопоїзд–зерновоз презентуватимуть на Сорочинському ярмарку, який триватиме з 20 по 25 серпня у селі Великі Сорочинці Миргородського району Полтавської області. Під установку обладнання для перевезення зерна працівники Кременчуцького автомобільного заводу створили нове шасі «КрАЗ–6511», *повідомляє наш власкор Василь Неїжмак*

Фото надано прес-службою ПАТ «АвтоКрАЗ».

Уроки «Правди»

З кожним роком виробляти продукцію стає менш вигідно

РЕАЛІЇ

Для заслуженого працівника сільського господарства України, керівника ПСП «Правда», що в селі Підгайці Млинівського району, Володимира Мельничука** (на знімку) **цьогорічні жнива — тридцяті. Попри досвід, відомий аграрій називає їх особливими і виносить із них низку уроків.

Урок перший. У нинішньому році через затяжну весну посівна почалася пізно — всередині квітня. А ось жнива не затягнулися: стартували традиційно 10 липня і тривали «чистих» два тижні. На цю дату пшениця вже достигла. Водночас від землі вона не набрала всієї необхідної «ваги», що позначилося на врожайності деяких сортів. Так, пшениця «Поліська-90», якою господарство користується щорічно і яка вважалася надійною за будь-якої погоди, нині при всіх дотриманих технологіях вперше не дала сподіваного врожаю. Це ще належить проаналізувати і зробити відповідні висновки. Втім, цьогорічні жнива у «Правді» вважають вдалими — досягли по валу колосових торішнього показника.

Другим уроком Володимир Мельничук називає розклад сільгоспкультур. Зменшили до 50 гектарів площі під цукровими буряками, бо культура нерентабельна.

Натомість «Правда» вперше посіяла сою і сподівається на вагомий зиск від неї. Хороші надії на врожай подає зернова кукурудза, якої щороку збирають не менш як по 100 центнерів з гектара.

Ще один урок для «Правди» — цінова політика. Попри свою оптимістичність, Володимир Мельничук вважає, що з кожним роком вирощувати сільгосппродукцію дедалі менш вигідно. Не виняток і нинішній рік, коли влітку знову впали закупівельні ціни на зерно, ріпак, сою. Навіть на затребувану пшеницю третього і другого класів, яка в «Правді» становить вагому частку від всієї продукції. Подібне стосується і продукції тваринництва. Загалом господарство утримує 1900 голів худоби, має розвинуті молочну та м'ясну галузі, тому потребує значно кращого ринку збуту.



— Сьогоднішня закупівельна ціна на худобу просто знущальна для сільгоспвиробника, — розмірковує Володимир Мельничук, — у межах 10—14 гривень за кілограм при собівартості щонайменше двадцять гривень. Я схильний порівнювати нинішню цінову політику з 1985 роком.

Тоді наші колективні господарства продавали великовагових биків по 4 карбованці 20 копійок, до того ж отримували 50 відсотків державної дотації. Виходило, що за кілограм реалізованого м'яса ми могли купити 20 літрів солярки.

Тепер такий же кілограм м'яса прирівнюється до 1 кілограма 300 грамів солярки. Коментарі тут, як кажуть, зайві. Відповідно набагато менший шанс для ефективного розвитку сільського господарства.

— Який вихід?

— Регулювання цінової політики на користь сільгоспвиробників. По-друге, має запрацювати дотаційна система. Ми сьогодні не отримуємо дотацій ні на рослинництво, ні на тваринництво. Тим часом у розвинутих країнах світу на дотаціях тримається сільське господарство. Тож держава має стати головним гарантом стабільності в аграрній галузі.

Євген ЦИМБАЛЮК.
Рівненська область.
Фото автора.

ТИМ ЧАСОМ

Аграрії Рівненщини практично завершили збирання ранніх зернових. Намолочено 616 тисяч тонн зерна за середньої врожайності 30,5 центнера з гектара. На сертифіковані зерносклади завезли 130 тисяч тонн збіжжя, з яких 70 тисяч тонн — пшениця. 70 відсотків цієї пшениці відповідає вимогам продовольчого зерна. Хлібороби області під урожай 2014 року вже посіяли 4 тисячі гектарів озимого ріпаку, проводять підготовку грунту під озимі зернові, для яких відвели 129 тисяч гектарів, повідомила «Голосу України» директор департаменту агропромислового розвитку Рівненської ОДА Надія ПЕРЕХОДЬКО.

Куди з тими бичками подітись...

Худобу виростили, та відсутність попиту на ринку не дозволяє її реалізувати

ТЕНДЕНЦІЇ

Про те, що ситуація на ринку м'яса потребує негайного втручання, під час засідання Кабміну 7 серпня заговорив вже й Прем'єр-міністр Микола Азаров. Мовляв, закупівельна ціна на молодняк великої рогатої худоби упала до 14 гривень 35 копійок за кілограм живої ваги. А в Івано-Франківській, Хмельницькій, Тернопільській, Чернівецькій областях ледве сягає 12 гривень. Порівняно з минулим роком зниження уже становить понад 12 відсотків. Але, за словами прем'єра, це не позначилося на роздрібних цінах: як завжди, перекупники цинічно наживаються на споживачах і виробниках. Тобто штучно створюються умови, коли господарствам невигідно договувати молодняк до кондиційної ваги. І це за стабільних цін на корми.

Ніхто про ВРХ так і не спитав

— Ми ж не будемо спостерігати, як поголів'я, нарощене такими зусиллями, піде під ніж? Треба терміново втручатися. Є всі можливості виправити ситуацію, — сказав Микола Азаров і доручив негайно проаналізувати баланс виробництва і споживання яловичини.

Слова очільника уряду про наявні можливості могли б підштовхнути тваринників до нових трудових звершень. Однак на місцях не всі твердо вірять, що справу можна швидко і радикально змінити на користь вітчизняних сільгоспвиробників. І підстави для такої недовіри є.

Адже проблеми з поголів'ям, цінами на сировину, реалізацією та переробкою м'яса виникли не сьогодні і навіть не вчора. Вони стали «вічною» темою для тваринників — навіть попри те, що час від часу вживаються певні заходи для підтримки галузі, як от, приміром, дотації на утримання молодняку чи доплати за вгодовану худобу, здану м'ясопереробним підприємствам. Але, на жаль, окремими, нехай і дуже добрими діями, проблему, що має системний характер, не розв'язати.

Не можу не згадати розмову з Миколою Олицьким, керівником сільськогосподарського виробничого кооперативу «Лабунський», що у Полонському районі на Хмельниччині, котра відбулась ще кілька місяців тому. Господарство — одне з небагатьох не тільки в районі, а й в області, що займається тваринництвом. Тут є понад дві з половиною тисячі голів великої рогатої худоби, майже дві тисячі свиней і навіть вівці. На кожній із ферм чимало своїх проблем, але чи не найбільше клопотів саме з м'ясною худобою.

Здавалось, держава усіляко стимулює цю справу. Та, як не парадоксально, це практично не стосується подібних господарств. Люди у селі таки отримують допомогу за своїх телят, але "Лабунському" не припало нічого.



— Ось уже п'ятий місяць поспіль у мене ніхто навіть не спитав про бичка, — розповідав наприкінці травня Микола Васильович. — А вони ж стоять, сто голів п'ятицентнерних красенів. Куди з ними подітися? Вже обдзвонив всіх знайомих і незнайомих переробників — ніхто не бере. А з кожним днем худоба вже не доходи, а збитки приносить, бо затрати на її годування та утримання продовжують зростати.

Теляча арифметика виявляється дуже невтішною. Торік о тій самій порі господарству платили за кілограм живої ваги по 21 гривні. Потім зійшло до 15, але й такої ціни давно ніхто не давав. А тепер ще треба впросити, щоб по 12 гривень за кілограм худобину забрали. То хто ж і для чого вирощуватиме оте славнозвісне екологічно чисте, натуральне високоякісне м'ясо, якщо продати його ніде.

Порізали курей. На черзі — телята?

Уже інший керівник Герой України Василь Мастій із Святця, що у Теофіпольському районі, ще глибше аналізує проблему:

— Пригадую, як

років двадцять тому за проданий кілограм м'яса можна було купити чотири літри дизпалива.

А нині виходить майже один до одного. Ось настільки впала рентабельність галузі, і як важко тепер зберегти фінансовий баланс господарства.

Втім, у своєму ТОВ «Святець» все-таки тримає 2,6 тисячі голів великої рогатої худоби, стільки само свиней. І продовжує вірити, що колись ситуація зміниться на краще.

У «Святці» ще два роки тому мали близько шести тисяч курей. Але конкурувати з потужними монополістами господарство не змогло. Крах почався із того, що пробитись на ринок із своєю продукцією стало практично неможливо. От і довелось птахоферму ліквідувати і робочі місця закрити. Невже таке чекає і на м'ясне тваринництво? Та якщо без курки ще можна прожити, то як бути господарству без ферми? Це тільки зернові та олійні агрохолдинги успішно обходяться без неї. Але наслідки такого підходу стають дедалі відчутнішими і для аграрної економіки, і для соціальної політики на селі.

Дотації «підгодували» тварин. Але не їх хазяїв

Важко судити про загальні тенденції лише за показниками одного року. Та хоча череда корів в області продовжує скорочуватися, кількість великої рогатої худоби загалом зросла. На початок липня налічувалось понад 316 тисяч голів ВРХ — майже на дев'ять відсотків більше, ніж торік. Певне, дотація на утримання телят все-таки спрацювала. Торік за утримання молодняку та здану на забій худобу селяни отримали із держбюджету 18 мільйонів гривень. Ще 16 мільйонів гривень нараховано і вже почали виплачувати тепер. Не виключено, що саме ці гроші «вигодували» додатково 35 тисяч голів.

Але за цим обнадійливим кроком так і не було наступного — зробити доступним для реалізації продукції вітчизняний ринок. Якщо агропідприємствам заготівельники пропонують по 10 — 12 гривень за кілограм живої ваги, то на сільських дворах навіть про такі ціни залишається тільки мріяти.

На базарах тепер практично не зустрінеш господарів, котрі продають власний товар. За м'ясними прилавками стоять ті, хто уже перепродує його. Але ж і їх не так багато, щоб вести мову про те, що саме перекупники формують ринкові ціни і спекулюють на дядьківській праці. Вони просто не в силі продати усі ті десятки тисяч голів, що вирощено в області. Масове виробництво потребує і масової переробки. А якраз її і немає. Про потужні комбінати вже давно довелось забути. Єдині, хто виручають, — переважно невеликі приватні ковбасні. Але хіба вони спроможні впливати на загальну цінову політику? Тим більше, що і у переробників чимало своїх клопотів. Тому і роблять ставку на дешеву (про якість — окрема розмова) імпортну сировину. Не через те, що хочуть здерти сім шкір із дядька, не через власну ненажерливість, а з суто економічного розрахунку, продиктованого теперішніми умовами, пропонують за худобу свою ціну. Буває, не більше восьми—дев'яти гривень за кілограм живої ваги. Хоча в офіційних статистичних звітах такої цифри не побачити, і до прем'єра навряд чи доходять такі суми. Бо, напевно, він був би ще категоричнішим у своїх судженнях і рішучішим у вимогах до урядовців.

Проте дехто із господарів все-таки погоджується і на такі гроші, бо ж не тримати того бичка у хліві вічно. Навіть після того, як отримав за нього дотацію.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.
Фото автора.

На Тернопільщині вже зібрано понад мільйон тонн ранніх зернових — обмолочено 90 відсотків площ

Хлібний рік: кому статки, кому збитки

Щедрий врожай і обвал цін на колосові — непогана можливість для трейдерів скупити у господарствах зерно задешево

ЖНИВА

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Особливість нинішніх жнив — рання весна і спекотний початок літа призвели до швидкого дозрівання культур, тож вони розпочалися на два тижні раніше, ніж зазвичай. А отже, за логікою мали б і закінчитися раніше, принаймні, до кінця минулого тижня. Та, схоже, хлібозбирання знову розтягнулося у просторі та часі. Причин, як завжди, багато, та головних бід дві: погодна і технічна. По-перше, для швидкого проведення жнив, щоб укластися в агротехнічні строки, не вистачає комбайнів. По-друге, на заході час від часу дошкуляють дощі, що не пускають хлібозбиральні агрегати у поле. Відтак, неминучі втрати, адже зерно осипається, проростає на пні.

Як би там не було, але Мінагропрод нинішнього сезону впевнено декларує рекордний врожай за часів Незалежності — разом з кукурудзою планують вийти на зерновий вал у 57,1 мільйона тонн. Тоді як торік було 46,2 мільйона тонн, а у найщедрішому 2011-му — 56,7 млн. Але **якщо навіть у міністерстві десь щось недорахували, рік дійсно очікується врожайним. Є ще й перехідні запаси, тож за хлібне майбутнє споживачам хвилюватися не варто — обійдеться без дефіцитів.**

Поки що рекордний врожай лише очікується, а ось рекордний обвал цін на хлібні культури вже відбувся. Нині торгівці, котрі активно формують партії зерна для продажу за кордон, скуповують пшеницю 3-го класу по 1500—1550 гривень за тонну, тоді як ще у червні давали по 2150—2200 гривень. Хоча у пік збирання колосових щороку відбувається сезонне зниження цін, і з року в рік у господарствах розповідають про недоотримані прибутки, такого обвалу як тепер ніхто не очікував. Для окремих господарств щедрий врожай може перетворитися на збитки.

З усієї кількості ранніх зернових на випікання хліба та інші продовольчі потреби доведеться відправити 6,5 мільйона тонн. Для пекарів — непогана нагода запастися пшеницею за прийнятними для них цінами. І тут є питання до структур, які забезпечують крамниці буханцями: чому хліб за ці роки подорожчав, якщо сировина така дешева? Але рахуємо зерна далі. Близько 16 мільйонів тонн «з'їсть» тваринництво — і тут здешевлення зібраного на руку, можна зробити кормові запаси. До того ж у валі чимала частка фуражу. Та чи не найбільший зиск знов отримають ті самі трейдери. Адже левову частку збіжжя нового врожаю у Мінагропроді планують продати за кордон. За словами міністра Миколи Присяжнюка, за межі держави піде 28 мільйонів тонн. З них — майже 9 мільйонів тонн пшениці, 2,5 мільйона тонн ячменю та понад 16 мільйонів тонн кукурудзи.

Складається враження, що уся рослинницька галузь працює на експорт і все, що можна, треба вивезти за межі держави. З одного боку, зрозуміло, що це підтримка зовнішньоторговельного балансу. А з другого — дивує позиція країни у центрі Європи, яка продовжує імпортувати великі обсяги м'яса і разом з тим вивозить значну кількість зерна, вже претендує на третю позицію у світовому рейтингу його експортерів.

Валерій ДРУЖЕНКО.

ДО РЕЧІ

Самі втратимо, а Китаю допоможемо!

Поставки зерна за кордон у поточному маркетинговому році (з липня) зросли до 2,05 мільйона тонн. Це на 26,1 відсотка більше, ніж за той самий період минулого року, рапортує Мінагропрод. Виникає запитання: чому, приміром, Китаю вигідно купувати у нас зерно й везти його за 10 тисяч кілометрів, щоб розвивати своє тваринництво, а нам, притому що хлібні культури під боком, розвивати його не вигідно?

ТОЧКА ЗОРУ

Уряд стежить, ситуація стабільна



Заступник міністра аграрної політики і продовольства Олександр Сень** (на знімку), **відповідаючи на запитання про нинішні ціни на збіжжя та можливе подорожчання, попри щедрий врожай, хліба та круп:

— Сезонні коливання цін на зерно відбуваються щороку — і цьогоріч вони вже відбулися. Ціна у червні значно знизилася порівняно з травнем. Є певна стабільність по ціні на продовольчу пшеницю, так само більш-менш стабільні ціни на ячмінь. Після того, як знизилися, стоять на більш-менш стабільному рівні. Не можна говорити, що це вже повна стабільність, але непогана тенденція. Думаю, на кукурудзу ціна ще не встановилася... Наскільки володію інформацією, ціна поки що на хліб і крупи стабільна. А інше питання — що у собівартості хліба й круп — не тільки зерно, там його 40 відсотків, а решта електроенергія, пальне, зарплата людей — не дешевшає, а дорожчає. Тому в цілому уряд стежить за ситуацією на ринку продовольства і поки що вона стабільна.

Записав Віталій ОСОКОРСЬКИЙ.

Гусінь об'їдає поля

Херсонщина потерпає від нашестя совки

НАВАЛА

Гусінь ненажерливого метелика масово виїдає посадки овочів, посіви кукурудзи, сої та соняшнику. Власники полів поспіхом замовляють їх обробку дорогими інсектицидами та фунгіцидами. Але у більшості випадків вони не спрацьовують — отож на вражених ділянках вже дозріваючий врожай може загинути повністю!

— Заражені совкою посіви обробили хімічними препаратами на території 63,5 тисячі гектарів. Але через те, що дощів обмаль, активна речовина не розноситься по рослинах з вологою, а швидко висихає, і її ефект явно недостатній.

До того ж метелики совки мають властивість мігрувати з вітром, долаючи відстань до тисячі кілометрів, і вони вже дісталися до сусідньої Миколаївської області, де положення таке само загрозливе,

як і у нас, — коментує начальник управління біозахисту фітосанітарної інспекції Херсонщини Катерина Чуприна. — На культурних рослинах, де погосподарювала гусінь совки, активно розвиваються грибкові захворювання на кшталт сіро-білої гнилі, тож якщо не вжити відповідних заходів, збирати на таких ділянках буде нічого.

Спалах розмноження кількох видів совки на півдні України має ще одну загрозливу особливість. Її гусінь виявляє просто дивовижну стійкість до більшості видів інсектицидів, що постачаються на вітчизняний ринок. Для неї згубні лише найдорожчі їх зразки, тож дієва обробка одного гектара посівів з літаків чи дельтапланів обходиться у 300—500 гривень. А таке «задоволення» багатьом фермерам та одноосібникам просто не по кишені. Хоча грамотні агрономи радять не сподіватися виключно на «хімію», що отруює не тільки комах, а й усе довкола, і згадати про старі добрі біологічні способи боротьби зі шкідниками.

— Для боротьби з совкою на плантаціях кукурудзи наше господарство з 2004 року закуповує в біостанції на Миколаївщині хижу мушку трихограму, яка харчується яйцями совки. За останній рік вона також подорожчала, проте випуск трихограми на гектарі поля обходиться всього у 60 гривень, тоді як «хімія» — майже вдесятеро дорожче! — каже Володимир Рось, головний агроном агрофірми «Долинське», що у Чаплинському районі Херсонщини. — Зазвичай трихограма винищує совку дощенту, але цього року виліт метелика триває не два тижні, а понад півтора місяці, тож її природний ворог «спрацював» відсотків на 50—70. А на завершення біологічного циклу без додаткової хімічної обробки ми також не обійшлися, хоча витрати все одно були менші, ніж у сусідів, котрі покладалися винятково на хімікати.

Глобальні зміни клімату, зловживання монокультурами, порушення агротехнологій — всі ці чинники провокують в Україні спалахи розмноження шкідників, і совку можна вважати такою собі «першою ластівкою». Цьогоріч на Херсонщині, приміром, довше тривав і виліт сарани (італійського прусу). Летючі комахи розповсюдилися на більшій території й наступного року можуть також завдати клопоту навіть там, куди раніше не навідувалися.

Тому до несподіваної появи на полях «непроханих гостей» слід бути готовими, і зустрічати їх у всеозброєнні.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Фото автора.



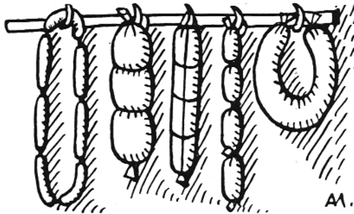
Соняшник, знищений шкідником.

ПЕРСПЕКТИВА

Скотиняча справа

У Мінагропроді разом із збіжжям мають намір продати за кордон і поголів'я

У Мінагропроді взялися за експорт худоби. Там, очевидно, вважають, що продаж її за кордон допоможе істотно наповнити скарбницю валютою. У міністерстві пропонують знизити експортне мито на велику рогату худобу та овець до 5 відсотків. Поки що воно становить 25 відсотків. Відповідний законопроект уже оприлюднено на офіційному сайті Мінагропроду. У керівних аграрних кабінетах вважають, що серед українських покупців останнім часом попит на яловичину став надто вже обмеженим. Тоді як у країнах арабського світу цей товар, навпаки, у ціні. Отже, разом із зерном, якого з нового врожаю в міністерстві мають намір продати за кордон близько половини, бички можуть виявитися рятівними для скарбниці в плані наповнення її валютними резервами. У пояснювальній до законопроекту записці зазначено: такий крок дасть змогу господарствам одержувати вигідну ціну за яловичину й племінних овець, це, мовляв, поверне інтерес сільгоспвиробників до тваринництва.



Насправді експерти припускають, що такий сценарій призведе до ще більшої кризи в галузі. Свого часу, на початку 1990-х, відсутність експортних перепонів стала причиною значного скорочення в країні великої рогатої худоби. Якщо в 1992-му за межі держави було продано 550 голів великої рогатої худоби, 1993-го — 1100 голів, то 1994-го — 92000 голів, а 1995-го за кордон пішло вже 213 тисяч голів. Інтерес до нашого живого товару здебільшого з боку арабських країн у той час неабияк підкосив базу тваринництва в Україні. Така тенденція змусила спішно захищати галузь від остаточного розпродажу введенням у 1996-му п'ятидесятивідсоткового експортного мита.

Тепер, є небезпека, історія може повторитися. До того ж неважко припустити, експортний попит на велику рогату худобу призведе до збільшення цін на ВРХ на внутрішньому ринку. Для тих, хто вирощує тварин, це на руку, можна виручити більше грошей. Але для вітчизняної переробки такий перекіс зробить якісну сировину ще більш недоступною. У підсумку і яловичина, і ковбаса з неї на внутрішньому ринку істотно подорожчають.

У цьому контексті — може, вигідніше було б самим навчитися робити якісну ковбасу й реалізовувати її за кордон? Або хоча б продавати за кордон не худобу в живій вазі (тобто сировину), а хоча б м'ясо в тушах і напівтушах?

Сумнівно, що невеликі вітчизняні господарства, зі зниженням мита, одержать прямий доступ на експортні ринки. На відміну від трейдерів, для яких поголів'я нарівні із зерном стане ще однією статтею отримання прибутків.



Галина КВІТКА.

Мал. Олександра **МОНАСТИРСЬКОГО.**



Якщо хочеш стартувати одразу з вершини своєї професії, винайди свою власну професію

Ешлі Брильянт



Як студенти створили мобільний центр для розваг та просування талантів

ДОЗВІЛЛЯ НА КОЛЕСАХ

Уявіть собі, що ви — на показі мод, презентації поетичної збірки чи нової пісні. Але подіум з моделями, сцена з музикантами... їдуть Хрещатиком. Понад те, ви їдете разом з ними і при цьому ще й п'єте каву, квас чи, скажімо, пиво.

У чому тут розгадка? Треба крутити педалі. Інакше цей центр дозвілля на колесах, створений кількома київськими студентами, не поїде.

...Усе почалося, як це нині часто трапляється, з Інтернету. Студент-четвертокурсник Київського національного економічного університету Павло Дідик побачив відеоролик: у Німеччині весела компанія відпочиває на бірбайку, або, якщо перекласти буквально, на пивному велосипеді. Велосипед досить незвичний — десять його пасажирів сидять за такою собі барною стійкою, крутять педалі та їдуть уперед. При цьому вони п'ють пиво, співають, одне слово — розважаються. Бірбайки, як виявилося, є у багатьох європейських містах — на пішохідних вулицях, на набережних, на курортах.

А чому такого «дива техніки» немає у нас? Павло поділився ідеєю з однокурсниками, з друзями. Вирішили — треба втілити її в життя: нові форми відпочинку завжди цікаві людям. Один з Павлових друзів, підприємець, побачивши в цьому перспективу, погодився зробити невелику інвестицію. Інший, колишній інженер інституту Патона, погодився попрацювати «генеральним конструктором». Орендували гараж, розібрали старенький автомобіль, купили трохи металу та інших матеріалів.

За кілька місяців байк на 11 пасажирів був готовий. Хлопці почали «гастролювати» фестивалями України, запропонували цікаву фішку столичній владі і стали катати туристів на Хрещатику.

Сьогодні Павло разом з підприємцем Олександром Харченком, інженером Дмитром Грабовським та кількома друзями-студентами є власниками невеликого, але успішного бізнесу. Свій бірбайк хлопці називають так: український народний атракціон — пивосипед. «Ми зібрали його в Україні, з українських матеріалів, руками українських хлопців, то чому маємо називати іншомовним словом?», — каже менеджер Олександр Ястребов.

При цьому, наголошують хлопці, пити пиво чи квас на атракціоні не головне, головне — спілкуватися та крутити педалі з настроєм. Ідей для створення настрою у хлопців вистачає: свій байк вони перетворили на такий собі центр дозвілля на колесах — на пивосипеді (він же квасомобіль, кавовий експрес — усе залежить від замовника) можна відправитися у музичну мандрівку «Співаємо з Макаревичем» (чи з «Океаном Ельзи»), провести «Вечір з футболом» (коли на екрані показують матч «Динамо» та «Шахтаря») чи відзначити «Ірландське паті» під відеоролики та запальну музику. А ще вони проводять конкурси молодих поетів, бардів, реперів, карикатуристів, міні-покази мод для молодих дизайнерів. «Спочатку, — каже менеджер Юлія Матвієнко, — ми планували лише розважати молодь. А потім зрозуміли, що можемо ще й активно просувати таланти. Якщо ви написали гарну пісню чи видали цікаву книжку, а вас ніхто не знає, як заявити про себе? Виїхати на Хрещатик».



Але хлопців знають не лише у Києві. «Зранку завантажилися на «Газель», а в обід вже відкриваємо десь у Коростені чи Броварах День міста», — каже Павло Дідик.

Хлопці не бояться конкуренції. «Ми знаємо, — продовжує Павло, — що наш байк окупиться десь у приморському місті за півроку. Нині виготовляємо на замовлення ексклюзивну модель, а за півроку вже буде готова модель, яка на два кроки випереджатиме попередню».

Вони розробляють байк на сонячних батареях, байк-кінотеатр, байк-караоке. І переконують своїм прикладом, що у двадцять з невеликим років можна не лише шукати роботу, а й створювати робочі місця для інших...

Олександр КАЛІНІЧЕНКО.
Фото автора.

Тетяна Кльова диктує моду на... французькі капелюшки

ЗНАЙ НАШИХ!

Молода дизайнерка з Кам'янця-Подільського Таня Кльова, про яку «Голос України» розповідав раніше як про авторку неймовірно оригінальних жіночих сумочок, цього літа підкорила вибагливу до моди Францію. Але вже — капелюшками. Вона стала єдиною представницею України на XXI фестивалі капелюшків і сумок «Du Chapeau-2013», що відбувся у Тулузі.

Тетяна має клієнтів у Європі вже не перший рік. Жінки носять її сумочки, викликаючи захоплення в оточуючих. Де придбати такі ж оригінальні, допитуються не лише представниці прекрасної статі, а й чоловіки. Вони розуміють: такий подарунок підкорить будь-яку серцеїдку. Вподобав витвори української дизайнера й організатор згаданого фестивалю Патрік Капоен. Він одразу сказав, що ці роботи чудові, але порадив для ансамблю створити ще й капелюшки. Так у дівчини з'явився шанс взяти участь у тулузькому фесті.

— Я виконала умову, відправила капелюшки для затвердження, — згадує Таня. — Вони пройшли на «ура», й мені одразу вислали запрошення. І я поїхала до Франції. Зізнаюся, сама подорожувала по закордонах вперше, тому відчувала навіть певний острах: а якщо мене обдурять, а якщо потраплю до рук торговців людьми? Проте дуже швидко переконалася, що маю справу з порядними людьми та гарною країною. В аеропорту мене чекала спеціально замовлена машина. Учасників фесту розселили по волонтерських сім'ях, які вже не один рік допомагають організаторам. Я жила в російськомовній родині. Ми отримали змогу подорожувати, відвідали чудові замки, були на фабриках, де виготовляють капелюшки та взуття відомих брендів, зокрема, в маєтках Chateau Dumas та Dillon Wallwork, головні убори якого замовляє королева Великобританії. Усім гостям надали в розпорядження авто з водіями. Я ще ніколи не почувалася такою важливою персоною.



Дизайнерка з України Таня Кльова (праворуч) з учасницями фестивалю з Росії та Ірландії.

Єдине, про що дуже жалкувала українка, це те, що не володіє французькою, а лише трохи англійською. Французи, навіть знаючи англійську, нею майже не користуються, бо вболівають за розвиток та поширення власної мови, англійська й так, кажуть, проникла всюди. Та з 18 країн приїхали учасники, які не знали навіть англійської. Мабуть, вважаючи, що красу і моду мають усі розуміти й без слів.

До речі, саме з нашою співвітчизницею у Франції трапився кумедний мовний курйоз.

— Коли моделі закінчили дефіле на подіумі, на сцені з'явилася моя робота, — розповідає Таня, — я ще довго не могла зрозуміти, чи це насправді відбувається зі мною. Висококпрофесійне журі, в якому працював і дизайнер капелюшків королеви Великобританії, оцінило саме мої твори, хоча серед учасників були й ті, хто займається цією справою все життя. Я побачила, що судді діють чесно, нікому не підігрують, нікого не витягують. Росіянки Наташа Борисова та Єлизавета Литвинова, котрі на капелюшному мистецтві зуби з'їли, були дуже здивовані, що перемога дісталася не їм. І ось я чую слово «Україна», своє прізвище, вся аж затерпаю, а потім, коли на мене спрямовують сотні поглядів, зриваюся з місця, мчу на сцену й схвильовано вихоплюю у ведучої мікрофон. «Сенк'ю вері мач! Ай лав Тулуза!» — мало не кричу. У відповідь чую веселий регіт...

Три «кльових» капелюшки відібрали для дефіле, з них два були представлені на конкурсі — солом'яний та чорний фетровий «Повітряна ваніль». Останній — переможець, тож поїде на виставку до Парижу.

А Таня отримала два дипломи, грошову винагороду, медаль і головний приз від журналу «Hat Magazine», який готує про дизайнерку-дебютантку статтю.

Журі передусім звертало увагу на ідею та креатив і побачило це саме в українки. Творча натура підказала Тані моделі для фактично перших у її житті капелюшків. Солом'яний мав вигляд човна, всередині якого було гніздечко з яйцями-писанками. «Повітряна ваніль» — у стилі модерн. По краях вуалі — тонка вишивка ювелірної роботи.

— На жаль, українки майже не носять капелюшків, — зітхає Таня. — А вони ж так прикрашають жінку! Я в Тулузі придбала собі один і прогулялася рідним містом по приїзду. На мене дивилися, наче на дивачку. Тож привчатиму наших жінок до капелюшків. А поки що — працюватиму на французьких замовників, які прагнуть співпрацювати.

Наступного дня Таню вітали всі учасники фесту, бажали їй успіхів. А на прощальній вечірці, коли хтось із присутніх заспівав свою національну пісню, подолянка Таня Кльова не стрималася й собі вийшла на сцену і виконала «Чом ти не прийшов, як місяць зійшов». Чотири сотні глядачів сприйняли її виступ дуже гаряче і довго аплодували. Чималу роль тут зіграли й вишиванки, в яких дівчина з'явилася на фестивалі. Кожен хотів до них торкнутися.

— Сподіваюся, що трішки змінила думку французів про Україну, — зізнається дівчина. — Чула, вони сприймають нас не зовсім позитивно. Мене запросили на фестиваль наступного року. Отож, працюю над новою колекцією.

Віра ШПИЛЬОВА.
Фото з архіву Тетяни КЛЬОВИ.

Журі передусім звертало увагу на ідею та креатив і побачило це саме в українки

Полюбити роботу без зарплати

ПОРАДИ ЕКСПЕРТА

«Фішка» вітає всіх абітурієнтів, які стали цього року студентами. Вам є чим пишатися: можете сміливо заявити батькам, що ви не даремно протирали штани в школі. Тепер є шанс одержати карт-бланш на певну волю, адже ви вважаєте себе абсолютно дорослими, щоб приймати самостійні рішення. І перше, що хочеться зробити по-дорослому, — відмахнутися від батьківських порад.

Навчаєтеся для тата з мамою?

55 відсотків абітурієнтів, за дослідженнями вітчизняних соціологів, при виборі своєї майбутньої професії керувалися порадами батьків. А ті, у свою чергу, замість того, щоб допомогти дитині зробити правильний вибір, нав'язують власний.

— Батьки керуються власним життєвим досвідом, особистими амбіціями — чогось хотілося досягти, але не вийшло, міркуваннями подальшого працевлаштування, а також розміром плати за навчання, — коментує ситуацію член Європейської професійної психотерапевтичної ліги Тетяна Чепова. — І батьківська думка, як правило, тисне на дитину при виборі майбутньої професії. Однак хотілося б застерегти дорослих: оскільки це ваш вибір, ніхто не може спрогнозувати, як почуватиметься дитина в обраній професії.

Експерт попереджає, що немила робота може просто скалічити людині долю. Приміром, помічено, що побічним ефектом від неправильно обраної професії може стати, наприклад, відсутність стосунків із протилежною статтю. На цьому грунті можливі навіть фізичні й психічні захворювання!

— Найчастіше усі, хто навчався у ВНЗ для тата з мамою, потім «дарують» батькам свій диплом, а після вимушені пройти через певну психологічну ломку, щоб, зрештою, реалізуватися в професійному плані так, як їм би цього хотілося, — попереджає Тетяна Чепова.



Немила професія може викликати алергію

— Заняття неприємною справою, яка викликає відчуття рутинності, нецікавості, нерідко призводить до психосоматики, — упевнений доктор. — Наприклад, у моїй практиці був випадок, коли у студентки технічного вишу, яка готувала дипломну роботу, розігралася алергія, яку неможливо було зупинити. Але щойно дипломну роботу було завершено й захищено, хвороба дивним чином відступила. Дівчина після цього віддала своїм батькам диплом технічного вузу і стала... стилістом-перукарем! Причому чудовим фахівцем у своїй справі. Вона зробила таку стрімку кар'єру, що за короткий період зуміла самостійно заробити собі на квартиру, машину. І сьогодні може дозволити собі відпочинок там, де їй хочеться.

Підтверджують шкідливість батьківської участі при виборі дітьми майбутньої професії й фахівці з підбору кадрів на ринку праці. Вони стверджують, що тиск предків при виборі майбутньої професії може відгукнутися навіть під час пошуку першого місця роботи.

— Дуже часто при прийомі на роботу у випускника вишу цікавляться, за якими саме критеріями він обрав саме той чи інший навчальний заклад, — зізнається керівник відділу підбору персоналу рекрутингового агентства Інна Степаненко. — На співбесіді насамперед оцінюється самостійність людини, її стрижень. А оскільки досвіду роботи у неї поки що немає й оцінювати особливо нема чого, то молодим фахівцям важливо довести, що обрана професія — це їхній власний усвідомлений вибір.

Амбіції, які заважають робити кар'єру

Молодому поколінню потрібно враховувати, що на думку соціологів, на сьогодні уже немає прямої залежності між освітою і рівнем заробітної плати працівника.

— Ваші майбутні заробітки залежатимуть не від того, що ви закінчили, чи від того, як називатиметься ваша професія, а від того, що ви далі робитимете у цій професії, чи підвищуватимете свою кваліфікацію, як ставатимете майстром своєї справи, — вважає Тетяна Чепова. — Не забувайте, що в середньому лише через десять років після закінчення вузу людина може досягти рівня в професії й одержувати відповідний дохід. Ніщо не робиться швидко. Якщо ви чекаєте від обраної професії швидкої віддачі, не забувайте, що потрібно, щоб ця професія як мінімум вам подобалася, щоб ви хотіли розвиватися в цьому ремеслі. Тоді у вас усе вийде: і професія буде для вас престижною, і винагорода за вашу працю буде гідною.

Тим часом, нинішня молодь, скаржаться експерти, забуває, що для роботодавця майже неважливий рівень освіти студента.

— Усі випускники — як чистий аркуш паперу, — вважає Інна Степаненко. — Усі — без досвіду роботи, і допомогти сподобатися роботодавцеві може лише внутрішня мотивація самих кандидатів. Між тим, у сучасної молоді амбіції аж зашкалюють. Усі хочуть одержати престижну роботу, незважаючи на відсутність досвіду. Тому хотілося б дати пораду: перша робота — це ваш досвід. Ви ідете чогось навчитися, тому треба дякувати компанії за те, що вона ще й платить вам заробітну плату. Потрібно пам'ятати, що в середньому рік іде на те, щоб з людини без досвіду зробити фахівця, який буде корисним компанії. Лише на другий-третій рік цей фахівець здатен показати продуктивність. Тому я б не рекомендувала виключати можливість неоплачуваних стажувань і сезонної роботи. Адже ви насамперед ідете за досвідом. А це — безцінно. І, якщо чесно, коштує грошей...

Шанс, щоб знайти свою дорогу

Безумовно, є й такі абітурієнти, яким не вистачило балів або їхнє місце зайняли пільговики чи просто більш кмітливі. І тут розрадою може бути хіба що народна мудрість: ще невідомо, кому пощастило. Зате у тих, хто не вступив, є унікальна можливість, по-перше, одержати безцінний досвід, а, по-друге, все-таки уважніше придивитися до обраної професії (або підказаної батьками), щоб, можливо, передумати.

— У житті можливі помилки, можливо, цей рік дається вам саме для усвідомлення того, чого ж ви хочете насправді, — заспокоює психолог. — Не варто сприймати факт провалу як особисту трагедію. За наступний рік ви зможете одержати безцінний досвід. Від вас залежить, як ви зможете провести цей рік, як зможете підготуватися, де — попрацювати. Цей досвід допоможе вийти вам на правильну стезю. Спробуйте попрацювати у тій сфері, яку ви обрали для себе, навіть якщо ця робота буде недостатньо кваліфікованою й низькооплачуваною.

— Ринок праці пропонує сьогодні багато можливостей для людей, у яких за спиною лише середня освіта, — стверджує керівник відділу підбору персоналу рекрутингового агентства. — Є безліч «низькокваліфікованих» професій, у тому числі робота, пов'язана з фізичною працею. Але якщо людина все-таки хоче кар'єрно зростати, розвиватися й мати стабільний високий заробіток, їй все-таки варто здобути вищу освіту. Не відмовляйтеся від своєї мрії. Корочка про вищу освіту все-таки має значення! Адже швидкої й гарної кар'єри людина без вищої освіти не зробить. Хіба що це буде її власний бізнес, який вона створить сама...

Марина ЛЬВОВА.

Мал. Миколи КАПУСТИ.

ЧАТУВАННЯ

Одкровення про власний вибір



Анастасія Копилова, Васильків Київської області:

— Спеціальність у мене технічна — управління товарними системами та комерційною логістикою, але душа — творча. Тому паралельно з навчанням в університеті я закінчую курси телеведучих, бо саме телебачення вважаю своїм покликанням. Якщо у мене буде можливість займатися улюбленою справою, звичайно, нею займатимуся. Але якщо життя поверне так, що доведеться попрацювати за обраною спеціальністю, то чому б і ні? Недарма ж я навчаюся на логіста?! Я маю правила: «Ніколи не кажи «ніколи», «Успіх на 1% залежить від везіння, на 99% — від твого бажання», «Слабкі скажуть: «Не судилося», сильні скажуть: «Я спробую ще раз», а найсильніші — «Я пробуватиму до тих пір, поки все не буде так, як я хочу!»



Андрій Машталер, Кривий Ріг:

— Коли настав момент вибору професії, багато порад було з усіх боків: від батьків, друзів, учителів, знайомих. Звичайно ж, батьки відіграли велику роль, адже всі знають, що вони бажають для своїх дітей найкращого. Але з вибором професії я вагався. І в цьому питанні я мав допомогти собі сам, керуючись не тільки порадами, а й тим, наскільки буде затребуваною моя професія, чи отримуватиму я задоволення від неї і чи зможу я забезпечити себе і свою сім'ю в майбутньому? Річ у тому, що ще з дев'ятого класу я почав захоплюватися юриспруденцією і вірив, що це мій майбутній фах. У шкільні роки навчався у Малій академії наук, написав наукову роботу, яка посіла II місце в області. Але в рік вступної кампанії відсутність бюджетних місць на бажаному факультеті і початок чергової фінансової кризи в країні зіграли свою роль. Я обрав близький до юридичного фах — політологію, про що, закінчивши вже третій курс державного університету, абсолютно не шкодую.



Марина Євдокименко, Київ:

— Будучи студенткою юридичного факультету, я маю бажання займатися культурно-соціальним розвитком сучасної молоді, яка, окрім аморальної поведінки оточуючих, нічого гарного не бачить. А моя професія дає змогу поєднувати приємне з корисним, не тільки шукати матеріальну перспективу, а й задовольняти власні духовні потреби, які в нашій країні відійшли на другий план. Я б запропонувала заохочувати молодь. На жаль, більшість гуртків, які могли б ще в дитинстві розвивати наші здібності, дуже дорогі. І лише одиниці можуть собі їх дозволити.



Ганна Кобевко, Снятин Івано-Франківської області:

— Ще змалку в мене почав розкриватися талант до філологічних наук, я любила читати книги, писати твори, складати вірші. Потім, коли я стояла на шляху вибору майбутньої професії, однозначно знала, що це буде українська мова та література, англійська мова. Свій вибір я б ліпше назвала покликом душі. Тому обрала творчий факультет, покликаний, швидше, розкрити особистість, аніж дати фінансову вигоду. Свого часу мені довелося попрацювати в ролі офіціантки, щоправда, лише чотири дні. Але перший заробіток запам'ятався надовго і показав, наскільки це тяжка справа — заробляти гроші. І ще — поки поруч є люди, які вірять у твої сили, доти й ти віриш у самого себе.



Валентина Єфімова, Хмельницький:

— Можливо, так було лише в моєму університеті чи на моїй спеціальності «Культурологія», але більшість студентів опинилися там через те, що пішли туди, куди взяли, бо потрібна вища освіта. Це був перший, 2008 рік, коли зараховували за результатами ЗНО. Трагедія сучасної вищої освіти, мабуть, полягає в тому, як говорив мій викладач з історії, що кількість університетів у Житомирській області перевищує їх кількість по всій Франції. Вища освіта набула статусу загальнообов'язкової. Насправді ж вища освіта жодних переваг і світлого майбутнього нині не дає. Міф про те, що треба гарно навчатися, щоб отримати вищу освіту, бо тільки так знайдеш гарну роботу, яка забезпечить майбутнє, давно мав би відійти у минуле...

Опитування провела Наталія БІЛОУС.

Фото надані учасниками опитування.



Кожен громадянин України щороку «продукує» 220—250 кг сміття (у тому числі твердих побутових відходів), створюючи їх загалом 1 млрд. тонн, а утилізується лише 5%. На сміттєзвалищах нині накопичилося 35 млрд. тонн сміття, з них 26 млрд. тонн — високотоксичні

Фото Олега ВОЛОДИМИРСЬКОГО.

Цивілізоване середовище мешкання — для нас лише мрія?

Збирання, зберігання і переробка відходів — одна з найважливіших проблем людства. Від її розв'язання залежить стан довкілля, власне, середовища його мешкання. Цивілізовані суспільства, усвідомивши небезпеку від нехлюйського ставлення до відходів власної життєдіяльності, перетворили їх на прибутковий бізнес. Вони переробляють 70—90% сміття!

Натомість в Україні, за статистикою, 95% (!) побутових відходів складується. Щороку на звалищах і полігонах, котрі здебільшого перевантажені або не відповідають нормам екобезпеки, їх накопичується майже 52 млн. тонн. Про несанкціоновані — годі казати, бо чимало населених пунктів узагалі не мають паспортизованих звалищ. А недбалі громадяни до того ж перетворили місця свого мешкання на смітники. Щоправда, є й інші, де місцева влада разом з городянами намагається побороти з навалою побутових відходів.

Поки цей матеріал готувався до друку, проблема збирання, перероблення й утилізації відходів, здається, починає зрушувати з мертвої точки. Народні депутати України, представники уряду, бізнесу, громадських екологічних організацій, науковці на засіданні круглого стола обговорювали питання нормативно-правового забезпечення щодо системного підходу до цього («Голос України», 02.08.13). Передусім, йдеться про зміни у відповідному законодавстві, спрямованому на розв'язання «сміттєвих» проблем.

А журналісти «Голосу України» побували у Вінниці та дослідили проблему (про переробку сміття, на жаль, не йдеться). Хоч комунальники й звільнили місто від сміття, утім, попри справді кращий досвід у цій справі, нерозв'язаними залишаються головні проблеми, типові для країни в цілому: на переробні технології у Вінниці бракує коштів. Тож відходи складуються на полігонах, забруднюючи довкілля і спричиняючи соціальну напругу.

Пречиста Вінниця,

або Як перлину Поділля визволили від сміття

ПРОБЛЕМА

Про досвід роботи комунальників обласного центру



Підставою для підготовки цієї публікації став лист читача з Вінниці. «Голос України» часто й майже безрезультатно пише про Київ, що нині нагадує один великий смітник, — йдеться у листі. — І це правда. Можливо, кияни звикли жити по вуха у смітті, а от нам, вінничанам дивно бачити таку картину. Складається враження, ніби з побутовими відходами, котрі заполонили столицю, неможливо боротися. Ще й як можливо! Приїжджайте до Вінниці, й побачите, як це робиться. Щоправда, донедавна у нас було так само, а може, й гірше. Хто приїжджав потягом, тільки виходив з вокзалу і йшов чи їхав проспектом Коцюбинського до центру, «милувався» купами сміття на тротуарі, а через засилля МАФів годі було пройти. Навіть на газонах стояли торговельні «точки». Нині тут квітнуть троянди»...

Ми обійшли місто стільки, скільки ноги витримали, і переконалися: Вінниця — чисте місто! Чисто в парках і скверах, чисто на вулицях і в їх закапелках, на зупинках громадського транспорту. Від себе, столичної мешканки, додам: це ж як треба було згвалтувати людину, щоб дивуватися такому звичайному поняттю, як чистота? Як вінницькій міській владі вдалося визволити обласний центр від сміття? За відповіддю на це запитання звернулися до керівника департаменту комунального господарства та благоустрою Ігоря Корольчука і директора комунального підприємства «ЕкоВін» Володимира Чорновола.

Або штраф, або віник у руки!

Мабуть, годі казати, що у вінницьких комунальників достатньо владних інструментів, щоб забезпечити чистоту, як кажуть, на довірених територіях. Як, утім, і в інших їхніх колег в Україні. Та от вінницькі зуміли зробити місто чистим, а, приміром, київські — чомусь ні. Але все-таки про один документ варто сказати. Це — затверджені міськрадою правила благоустрою території Вінниці. Радше сказати, навіть не правила, а детально виписаний план, як комунальники мають діяти, щоб благоустрій відповідав самому значенню цього слова: де саме і як слід чистити, прибирати, складати, вивозити, фарбувати, підмітати, скільки разів на день, на добу, на тиждень чи на місяць, поливати і т. д., і т. п.

Правила є в кожному населеному пункті, скаже прискіпливий читач, от лишень в одному вони спрацьовують, а в іншому — ні. Що такого зробили для цього у Вінниці?

— «Америки» не відкрию, коли скажу, що ми запровадили жорсткий контроль за їх виконанням, — розповідає керівник департаменту комунального господарства та благоустрою **Ігор КОРОЛЬЧУК**. — Служба інспекторів систематично обходить довірені їм дільниці та стежить за тим, як робітники комунальних служб, які працюють за підрядним методом, їх прибирають. Кожна вінницька вулиця розписана, так би мовити, за її вартістю, що слугує відправною точкою для визначення штрафу за недобросовісне прибирання. Тож у недбалого працівника два виходи: або штраф, який може сягати до 4 тис. грн., або віник у руки — і мети, як слід.



Йдеться не лише про вулиці, а й про прибудинкові території. Тут теж маємо власну специфіку: створили службу інспекторів з роботи із населенням. Одна з особливостей: у більшості житлових будинків з їх допомогою обрано по одному представнику від мешканців — старших по дому. Вони повідомляють, де у них що не прибрано, де який непорядок, і ми оперативно на такі сигнали реагуємо. З ними підписуємо акти про виконані роботи. Де таких активістів мешканці ще не обрали — рекомендуємо це зробити.

Цілодобова варта

Вінницькі комунальники вже нині намагаються працювати за нормативами Євросоюзу. Звісно, поки що не все вдається, але процес, як кажуть, пішов. Приміром, городяни забули про контейнери, переповнені побутовими відходами: вони вивозяться — щоночі й без вихідних, навіть у свята. Так само підмітаються вулиці. За словами Ігоря Корольчука, 365 днів на рік. Розв'язано й ще одну «вічну» проблему — вивезення побутових відходів із територій приватної забудови. Що було непросто, і можливостей забезпечити це безперебійно теж не мали достатньо.

— Вінницькі комунальники, можна так сказати, несуть цілодобову варту, — розповідає директор КП «ЕкоВін» **Володимир ЧОРНОВОЛ**. — Побутові відходи вивозимо й прибираємо не лише за графіком, а й у міру заповнення контейнерів та урн. Городяни вже звикли до такого нашого розпорядку. Особливо ж мешканці територій приватної забудови, від котрих теж вимагається дисциплінованість: вони мають виставити сміття саме перед тим, як за відходами прибуває наш транспорт.



Пам'ятаєте суто радянське гасло, що чисто не там, де прибирають, а там, де не смітять? Загалом — правильно. Але вінницькі комунальники помітили й

Закопуємо мільйони на полігонах

КОМЕНТАР

Редакція надіслала підготовлену кореспонденцію про збирання відходів у Вінниці директору Департаменту благоустрою територій і комунального обслуговування Міністерства регіонального розвитку, будівництва та комунального господарства України* Олександру ІГНАТЕНКУ (на знімку) *з проханням прокоментувати її та відповісти на декілька запитань щодо ситуації зі збиранням, сортуванням і переробкою сміття у країні.

— Чому у Вінниці сміття прибирається, а в столиці з ним — суцільна проблема?

— Це запитання не до міністерства, а до глави КМДА. Адже держава не має права втручатись у питання, які, за законодавством, належать виключно до компетенції органів самоврядування. Для того щоб населені пункти країни були чистими, парламент ухвалив закони й підзаконні акти, а наше відомство розробило правила «гри», які місцеві органи самоврядування зобов'язані виконувати. Передбачено також контроль за виконанням, включаючи й засоби покарання, у тому числі чималі штрафні санкції.

— Правила недосконалі?

— Законодавство щодо цієї сфери, правила, які ми виписали, такі, що кращих годі бажати. Це визнають навіть зарубіжні експерти. Головна «недосконалість» цих законів і правил, як, на жаль, не тільки в нашій галузі, у тім, що їх не всі виконують. Щодо Києва, то тут — законадавча колізія: КМДА сама встановлює правила, сама їх виконує або не виконує і сама себе контролює. А громада, як бачимо, дозволяє їй це робити.

— Тож, виходить, що прибрати сміття з вулиць — не проблема, варто лише захотіти. А як бути зі статистикою щодо мільйонів тонн зібраних на



інший зв'язок: коли територія краще прибирається, то й люди менше смітять. Підтвердження тому — чистота вулиць і прибудинкових територій. Там нині не побачите переповнених урн.

«Потикати носами»

Чому так детально розповідаємо про, здавалося б, прозаїчні й зрозумілі речі, як, приміром, сміттєві урни? Та бодай тому, що для того, аби городяни не смітили на вулицях, потрібно, щоб сміття було куди вкинути. Тож відносини — комунальні служби-городяни — мають бути взаємними й діловими. А от з цим усе-таки й поки що — проблема. Комунальники, разом з представниками екологічних організацій, проводячи чималу виховну роботу, намагаються підштовхнути вінничан до висновку, що сміття на вулиці — не лише неестетична картина, а й загроза їхньому здоров'ю.

Бо: звичайна батарейка, викинута долі, містить цинк, свинець, марганець, ртуть та інші небезпечні для організму речовини. А розкладається вона впродовж 10 років і може забруднити до 20 кв. м ґрунту або 400 літрів води. Папір — упродовж 2—10 років, бляшанки — 80 років, поліетиленові пакети — понад 200 років, пластикова упаковка — 500 років.

Допомагають комунальникам громадські екологічні організації, які ініціювали проект «Зробимо Вінницю чистою». Під час їх акцій ідеться про те, що вінничани мають зрештою навчити один одного не смітити, тоді й прибирати, на що витрачаються величезні кошти, потрібно буде менше...

Утім, є й радикальніші пропозиції. Одна з них розміщена на природоохоронному сайті. Її автор пропонує таке: «Процес виховання громадян, котрі звалюють власні побутові відходи під кущі в парках або в лісосмугах, не гребують викинути під ноги разовий посуд, може затягнутися. Тому слід тих паскудників, яких застукали на місці такої дії, потикати носами у скоєне, як кошенят, що нашкодили, примусити все забрати до свого авто, а саме його поставити на штрафмайданчик на два місяці. Винуватців на цей термін покарати примусовими роботами з прибирання сміття, накласти солідний штраф. Але найголовніше — їхні імена слід назвати в усіх місцевих ЗМІ, а портрети з відповідною інформацією вивісити на видних місцях на дошках ганьби. Можливо, тоді вони подумають, перш ніж паскудити. І годі говорити про приниження їх людської гідності: після цих «оздоровчих» процедур вона лише має шанси у них з'явитися». Щось у цьому є, хіба не так?


Фото надано підприємством «ЕкоВін»

Відходи даватимуть енергію

Тож у Вінниці сміття — не проблема? Якби ж так! Власне, зібрати його й вивезти — нині питання загалом вирішене. Річ у тім, куди щороку вивозити ці 100 тисяч тонн? Але чи не найбільша проблема — відходи не переробляють, як і загалом в Україні, а складують на полігоні, що поблизу села Стадниця Вінницького району. З усіма наслідками, котрі звідси випливають. А «випливали» вони прямісінько в... ґрунт. Крім того, тут оселилися безхатченки та представники інших асоціальних верств населення, котрі «видобували» засоби на прожиття з відходів. Часом пришвидшеним методом для них ставали пожежі, під час яких шкідливі речовини потрапляли вже не в ґрунт, а в атмосферу. Що не могло тривати довічно: увірвався терпець у тутешніх селян, які почали протестувати. Та так серйозно, що міська влада змушена була негайно вживати заходів. Полігон було передано в експлуатацію КП «ЕкоВін», яке здійснило роботи з його впорядкування.

Щоб не перевантажувати читача деталями, назвемо лише кілька: для пересипки сюди щороку завозиться 20 тис. куб. м землі та будівельних відходів. Систематично відкачується фільтрат, здійснюються заходи дезінфекції, виконуються інші роботи, пов'язані із забезпеченням санітарних норм. Відремонтовано також під'їзні шляхи, організовано охорону полігона, тож про присутність тут сторонніх годі казати. І хоч для сільськогосподарського призначення грунт непридатний, але трава тут уже виросла. Щоправда, побутові відходи поки ще сюди завозять, але їх складують тільки на визначених майданчиках.

Та це ще не все. У глибинах Стадницького сміттєзвалища з побутових відходів утворився газ. Німецькі фахівці визначили його запаси: протягом години можна отримувати 350—400 куб. м (55% якого — метан). Цього цілком достатньо для промислового видобутку. За підтримки німецької компанії NAASA на полігоні встановили газове обладнання, завдяки якому метан спалюється закритим способом. Наступний крок — підключення когенераційної установки **(на знімку)**, що дасть змогу отримувати енергію. Зробити це плановано до кінця року.

Чи стане непотріб товаром

А що далі? Рекультивовано один полігон, але проблема нікуди не поділася. Бо, виходить, що з відходами, крім як складувати, ми не навчилися нічого іншого робити. Ідея, чи то пак — уже нагальна потреба його сортувати та переробляти, попри певні намагання її реалізувати, як це давно роблять у Європі, для України поки що недосяжна.

Ми запитали у наших вінницьких співрозмовників: чому? З'ясовується, все-таки бракує і політичної волі владних структур, і перегляду відповідного законодавства, і стимулів для підприємців, які бояться інвестувати в цю справу без достатніх державних гарантій. Адже вартість впровадження новітніх технологій у сфері переробки побутових відходів, спорудження сучасного сміттєпереробного комплексу для бюджету міста занадто висока.

З другого боку, доти, доки сміття не стане товаром, як в інших країнах, ситуація не зміниться. Утім, не скажеш, що вінничани так-таки й нічого не роблять. Плановано невдовзі на стадницькому полігоні встановити модульну сміттєсортувальну станцію, — каже Ігор Корольчук. На це передбачено понад 6 млн. гривень. Проектна потужність станції становитиме майже 200 куб. м сміття за годину. А місто щодня збирає його близько 1,6 тис. куб. м. Тож станція за робочу зміну може посортувати денний обсяг сміття. Відходи, які можливо переробити — перероблятимуться, інші, на жаль, доведеться захоронювати...

Виявити європейську свідомість

Але чи це вихід? Адже площа стадницького полігона — 16 га, а відходами вже зайнято 13 га. Тому вінницька міськрада вирішила будувати новий сміттєпереробний завод і комплекс зі знешкодження твердих побутових відходів на території колишньої військової частини. Попередня вартість проекту — 250—300 млн. грн. В Україні це буде перше таке підприємство з технологіями переробки побутових відходів.

Воно стане регіональним: сюди завозитимуть відходи з населених пунктів декількох сусідніх районів, де нема навіть організованих сміттєзвалищ. Нова технологія дасть змогу переробляти відходи на спеціальних лініях. Сміття сортуватимуть, а після — перероблятимуть. При цьому органічні частини не йтимуть у повітря: з них видобуватимуть біогаз, а з нього вироблятимуть електроенергію. Але «з коліс» переробляти відходи Вінниця не готова, оскільки така технологія вимагає великої підготовчої роботи, зокрема забезпечення контейнерами для кожного виду відходів, деякою технікою.

Сказати, що для вінничан це було складно зробити — нічого не сказати. І через «дірки» щодо цього у законодавстві, передовсім у земельному (тому питання відведення землі вирішувалося на рівні Кабміну), і через недовіру населення до сміттєвих «чорнобилів». Адже місцеві мешканці й гадки не мають, що у Європі сміттєпереробні заводи будуються мало не в центрі великих міст, оскільки на них задіяні такі сучасні технології, які не завдають шкоди довкіллю.

— Плануємо експеримент із сортування відходів на два види — органічні й неорганічні, — каже Ігор Корольчук. — Розділяти на більше поки що нереально: і люди до цього не готові, і технічно процес забезпечити поки що неможливо. Наприклад, щоб установити додаткові контейнери для роздільного збирання, треба збільшити їх кількість, розширити майданчики для контейнерів, а у дворах багатоповерхівок стільки місця немає. Бракує коштів на придбання контейнерів. Тож така технологія — у віддаленій перспективі. Для початку спробуємо сортувати те, що виносимо з квартир, бодай на два види....

Фото Олександра ГОРДІЄВИЧА та Віктора СКРИПНИКА.

полігонах відходів, у тому числі й високотоксичних?

— Газета цілком правильно висвітлює проблему, і наведена журналістами статистика відповідає дійсності: фахівці відомства її самі складають. Так, у нас досі немає жодного переробного комплексу, працюють лише два сміттєспалювальні заводи, решта відходів доправляється на полігони і сміттєзвалища. Хоч прогрес усе-таки є: кілька років тому в Україні перероблялося два відсотки сміття, а нині вісім — за офіційними даними. А фактично, завдяки нелегальному сортуванню відходів і їх переробці, цифра сягає 15%.

— Але ж це — крапля в морі! Виходить, що ми і мільйони закопуємо на полігонах, і завдаємо непоправної шкоди довкіллю...

— Такі реалії, і тому є причини: переробні комплекси — дороговартісні проекти, на які бракує коштів. Приміром, такий мав намір реалізувати Донецьк. У будівництво треба було інвестувати 350 млн. доларів. Але гроші нізвідки не беруться. Наведу приклад: тариф на збирання і вивезення сміття для одного громадянина становить трохи більш як 6 грн. А це підприємство після переробки відходів мало б виробляти тепло, яке продавало б споживачам за ціною, у п'ять разів вищою. Проект не може реалізуватися, принаймні найближчим часом, оскільки від інвесторів вимагають діяти в межах нинішньої тарифної політики. Тож сміття в Україні — швидше питання політики, ніж економіки.

З другого боку, держава неспроможна підсобити фінансово, оскільки бюджетних коштів на це бракує, передовсім через недостатню наповнюваність казни.

Фото Олекси ВАЩЕНКА.

ВІД РЕДАКЦІЇ

Тож відходи хімічної промисловості, побутові та десятки інших їх видів насправді нікуди не «відходять», а накопичуються на звалищах та полігонах. Україна що раніше, що нині їх не переробляла. І перспективи у цій справі, як бачимо, — без перспективи: ми й надалі їх просто складуємо, забираючи для цього все нові й нові території.

Ми звалюємо на полігонах і смітниках — паспортизованих і нелегальних не лише харчові, пластикові, а й енергетичні високотехнологічні відходи, що отруюють довкілля важкими металами. Туди ж доправляються і відпрацьовані пально-мастильні матеріали. А здебільшого їх не везуть навіть на полігони, а скидають у водойми.

Тим часом, у світі вже давно використовують найсучасніші технології переробки відходів, перетворивши цю сферу на прибутковий бізнес, який до того ж створює і нові галузі економіки, і нові робочі місця. Він, світ, пішов уже далі, запроваджуючи так званий рециклінг — повторну переробку промислових і побутових відходів, реалізовуючи новомодну ідею, на яку чимало країн уже роблять ставку: закон про круговорот сировини в економіці. Він спрямований на мінімізацію відходів, переробку вторинної сировини, зокрема енергетичного застосування сміття, яке вважається... ресурсами!

А в Україні й досі ламають списи навколо економічної і навіть екологічної доцільності будівництва таких комплексів. Зрозуміло й чому: будівництво — дороге задоволення, а миттєвих прибутків не дає...

ТЕМА

З точністю до... навпаки

Щоранку, дістаючись до редакції, маю змогу милуватися абсурдом: уздовж ескалатора на станції метро «Шулявська» хтось закликає пасажирів... сортувати сміття!

Цікаво було б дізнатися, що цей «хтось» пропонує робити вже із розсортованими побутовими відходами — викинути у «загальний» сміттєвий контейнер?

Хоч, звісно, за інших умов або в іншій країні цей заклик був би цілком логічний. З тієї причини, що звичайна пластикова пляшка розкладається 500 років, а такий само стаканчик — 50, пакет — 200, разовий підгузник — 500 років. Не перелічуватиму далі, оскільки бодай трохи освічений громадянин це чудово знає. Але...

Але чому ці пластикові вироби величезна кількість тих само громадян без будь-яких докорів сумління жбурляє аби куди — здебільшого під кущі в зелених зонах, а то й просто залишає там, де «шашликувала».

Ще один приклад з власного спостереження: шлях від дому до підземки — приблизно 15 хвилин. І на цьому відтинку вулиці немає жодної сміттєвої урни! Тому можна лишень поспівчувати двірникам, які її дуже старанно метуть уранці, а до вечора вона знову перетворюється на смітник. Але якщо зважити на наявність господаря району — комунальної служби, то чому досі її керівники не замислилися над таким безглуздям? Відповідь як проста, так і очевидна: служба є, господаря — немає...

Коли розглядати проблему у її глобальності, то доходиш висновку, що впродовж тривалого часу в Україні, крім балачок про необхідність спорудження комплексів із сортування і переробки побутових відходів, далі жоден уряд не пішов. Ми й надалі розв'язуємо проблему шляхом збільшення площ під полігони та смітники, що рано чи пізно обернеться екологічною катастрофою. Адже продукти розпаду відходів, чимало з яких високотехнологічні — батарейки, електронні прилади, електролампочки — у вигляді фільтрату потрапляють у підземні водні горизонти, отруюючи довкілля і нас з вами, які їх споживають.

Цікаво все-таки: у європейських країнах приватні інвестори стають у чергу за можливістю будувати комплекси із сортування сміття і його переробки, а до нас вони чомусь — ані кроку? Чому у світі переробка побутових відходів — вигідний бізнес, а в Україні — суцільний збиток? Уже подейкують, що наші відходи охоче придбав би «закордон». Ох...

А комунальники нарікають на ще один брак — у законодавстві, яке не передбачає привабливих інвестиційних умов для будівництва комплексів із переробки відходів. То, знову-таки, постає запитання, чому в нас усе в цій сфері — з точністю до навпаки? Але ж якщо й надалі все розвиватиметься таким робом, то Україна зі своїми чорноземами та унікальними природними ландшафтами перетвориться на величезний смітник...



Фото Юрія ПЕРЕБАЄВА.

Кореспонденцію про збирання, зберігання, сортування і переробку відходів підготували Валентина ПИСАНСЬКА, Віктор СКРИПНИК.
Київ — Вінниця.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 150 (5650)
СЕРЕДА, 14 СЕРПНЯ 2013

Учені хіміко–технологічного на кошик не працюють

УНІВЕРСИТЕТСЬКА НАУКА

Тільки й чуєш: університет без науки — не університет. Ніхто з цим не сперечається. Навіть ректор ВНЗ у райцентрі Пуп'янськ, що штампує і видає дипломи кожному, хто заплатив гроші за так зване навчання. І таких «штампувальних цехів», де професора бачать у день виплати гонорару — сотні.

Справжньою університетською наукою займаються сьогодні в закладах, відомих не тільки у Пуп'янську, а й далеко за межами України. Серед них і один з флагманів, класичний ВНЗ, який уже 83 роки готує спеціалістів вищої проби — Український державний хіміко-технологічний університет (УДХТУ).



Щоб мати уявлення про здобутки вчених успішного закладу, слід звернутися до статистики.

МОВОЮ ЦИФР

У хіміко-технологічному збільшився загальний обсяг виконаних науково-технічних робіт (з 4099 тис. грн. у 2010 р. до 5327 тис. грн. у 2012-му). Значно зросла загальна кількість виконаних проектів (140 робіт у 2012-му проти 59 у 2010 р.), госпдоговірних робіт. В університеті щорічно зростає загальна кількість опублікованих монографій, підручників та навчальних посібників (14 — у 2010 р., 21 — у 2012-му).

Спостерігається стійка тенденція збільшення кількості статей, надрукованих співробітниками університету в журналах. Торік він згідно з рейтингом вищих навчальних закладів (за показниками науково-метричної бази даних Scopus), посів 17-те місце серед ВНЗ країни, а серед закладів Дніпропетровщини — друге.

— Ви чули про науково-технічні послуги? Їх з 2011-го активно надають саме у хіміко-технологічному, — розповідає ректор УДХТУ професор Михайло Бурмістр *(на знімку)*. — Завдяки продуктивній роботі, наприклад, акредитованої випробувальної лабораторії нафтопродуктів, яка стала першопрохідцем у цьому напрямку, університет зарекомендував себе як надійний партнер з контролю якості пального та мастил і має постійних клієнтів у багатьох регіонах.

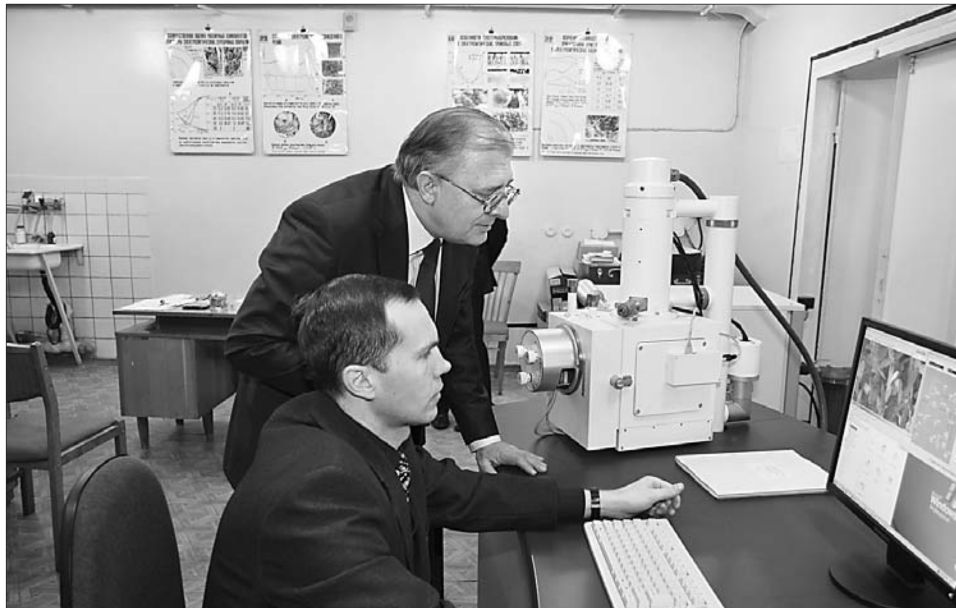
Університет постійно вивчає ринкові привабливості розроблених високих технологій. Зокрема, результати досліджень, виконаних колегами протягом останнього часу, знайшли своє втілення в діяльності нещодавно акредитованої метрологічної лабораторії екологічного контролю навколишнього середовища.

— Для Дніпропетровщини, де розташовані великі промислові підприємства, її поява особливо важлива, — зазначає проректор з наукової роботи професор Олег Гірін. — Лише торік співробітники лабораторії розробили та впровадили технологію обліку, очищення та вторинного використання стічних вод в умовах Дніпродзержинського металургійного комбінату, а на ВАТ «Інтерпайп НТЗ» провели інвентаризацію джерел скидання промислових відходів.

Науковці університету щороку подають 40—50 заявок на видачу охоронних документів. Тільки протягом 2010—2012 років заклад отримав 115 патентів та свідоцтв державної реєстрації авторського права.

З ініціативи ректорату торік укладено ліцензійний договір з американською фірмою про використання технології, пріоритет якої захищено патентами. Скептик іронічно зауважить: одна угода протягом року — чи не замало? А хай він назве ще якийсь заклад, який комерціалізував свою науково-технічну продукцію у США та ще під 5 відсотків роялті від прибутку, що отримає компанія від використання винаходів за патентами. Поза сумнівом, це починання підтримають вчені університету, особливо керівники прикладних робіт, тому що винагороди авторам винаходів стануть додатковим доходом, який стимулюватиме насамперед їх професійну діяльність та поліпшить якість життя.

Щоб виробляти науково-технічну продукцію, потрібні кадри.



Професор О. Гірін і доцент В.Овчаренко досліджують морфологію поверхні сплавів на растровому електронному мікроскопі РЭМ-106И.

Університет про це дбає десятиліттями. Тут працюють три спеціалізовані вчені ради із захисту докторських і кандидатських дисертацій за 10 спеціальностями. Тільки протягом останніх двох років в УДХТУ захищено 38 кандидатських і шість докторських дисертацій, тобто підготовлено 44 фахівці вищої кваліфікації.

Істотний вклад у справу підготовки фахівців вносять центри колективного використання унікального наукового устаткування. Позаторік створено чотири такі центри. Їх потужності спрямовано передусім на виконання потреб аспірантів, докторантів і керівників держбюджетних робіт. Уже виконано за заявками понад 1100 різного виду аналізів і досліджень.

Дніпропетровці, що дуже суттєво, не варяться у власному соку. Рік у рік зростає кількість угод про науково-технічне співробітництво із закордонними установами (у 2012-му виконувалось 23 угоди). Щороку в університеті проводиться три-чотири міжнародні заходи. Так, у 2012 році університет провів науково-практичну конференцію «Вода: проблеми та рішення»; науково-практичну конференцію студентів та аспірантів, конференцію гумовиків «Еластомери: матеріали, технологія, обладнання, вироби»; семінар «Підготовка фахівців з хімічної технології та інженерії: проблеми сьогодення та шляхи їх вирішення».

Науковці, крім того, брали активну участь у численних науково-технічних конкурсах та виставках, на яких завжди знаходили надійних партнерів.



Аспірант Р.Пєсков досліджує працездатність електродів літій-іонного акумулятора.

Окрема розмова про студентів і молодих учених, які займаються дослідною роботою. Лише торік, скажімо, 76 студентів виступили з доповідями на восьми конференціях. Ними опубліковано 216 робіт, на конкурси подано 31 проект. Двоє перспективних науковців отримують стипендії Кабінету Міністрів. Рада молодих учених університету неодноразово була в числі переможців обласного конкурсу обдарованої молоді.

Головним принципом в організації наукової діяльності ректор та його однодумці вважають принцип справедливості. Щоб усунути можливі суб'єктивні оцінки з боку первинної науково-технічної експертизи проектів, що подаватимуться на конкурс з держбюджетного фінансування, буде запроваджено систему самооцінки роботи його керівником. Вона ретельно перевірятиметься та корегуватиметься науково-технічною радою за участю вчених, які входять до складу експертних рад профільного міністерства.

Закономірне запитання: чи потрібні дослідження університетських учених державі? За словами Михайла Бурмістра, торік університет виконував 15 фундаментальних та прикладних робіт, які фінансувалися з держбюджету. Пріоритетні результати вже отримано не тільки в хімічній, а й у переробній, медичній та інших галузях.

ФАКТ

Нещодавно завершився конкурс «Людина року Придніпров'я-2012», у якому Михайло Бурмістр переміг у номінації «Діяч освіти року: інноваційні технології навчання», а УДХТУ був першим у номінації «Навчальний заклад року: освіта міжнародного стандарту».

Іван ІЛЛЯШ.
Дніпропетровськ.

Фото надано університетом.



Аспірант К. Пілецька вимірює електропровідність комплексних розчинів.

Зростає кількість угод про науково-технічне співробітництво із закордонними установами

Ухвалою Господарського суду Кіровоградської області (25022, м. Кіровоград, вул. В'ячеслава Чорновола, 29/32) від 30.07.2013 року по справі №912/982/13 порушено провадження у справі про банкрутство Публічного акціонерного товариства "Новоукраїнський кар'єр" (27100, Україна, Кіровоградська область, м. Новоукраїнка, вул. Панаса Мирного, 1, р/р 26005301080967, в ПАТ "Терра Банк", МФО 380601).

Розпорядником майна по справі призначено арбітражного керуючого Козирицького Андрія Сергійовича, (св-во на право здійснення діяльності арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) №49 від 01.02.2013 року, адреса: 29000, м. Хмельницький, вул. Проскурівська, 53, 4-й поверх).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Господарський суд Харківської обл. постановою від 01.08.2013 р. по справі № 922/2685/13 визнав банкрутом фізичну особу-підприємця Черкашина Ігоря Сергійовича (ІПН 25101121311, м. Харків, вул. Світла, буд. 8, кв. 35) та призначив ліквідатором Черкасова Станіслава Андрійовича (свідоцтво № 979 від 23.05.13 р.; 64662, Харківська обл., Лозівський р-н, с. Світловщина, вул. Жовтнева, 4).

Письмові заяви кредиторів приймаються в місячний строк з дня офіційного оприлюднення цього повідомлення.

05.08.2013р. ухвалою Господарського суду Запорізької області (69001, м. Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4) порушено справу про банкрутство № 908/2481/13 Товариства з обмеженою відповідальністю " Сенс РС", 69005, м. Запоріжжя, вул. Лермонтова, 23, кв.120, п/р 26009001326559 в АТ " ОТП банк", МФО 300528, ЄДРПОУ 33795139.

Розпорядником майна по справі призначено Дерев'янко Ірину Олександрівну, свідоцтво про право на здійснення діяльності арбітражного керуючого, розпорядника майна та ін. № 818 від 17.04.2013р., наказ Міністерства юстиції України від 02.04.2013 № 619/5, 69037, м. Запоріжжя, вул. Правди 10А/2.

Вимоги конкурсних кредиторів до боржника приймаються за адресою: 69037, м. Запоріжжя, вул. Правди, 10 А/2 протягом місяця від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 22.07.2013 по справі № 908/2280/13 про банкрутство ТОВ "100-К" (м. Запоріжжя, вул. Українська, 42, код ЄДРПОУ 36086868) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Кременя С.М.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011. м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 23.07.2013 по справі № 908/2282/13 про банкрутство ТОВ "Агенство-мега-т" (м. Запоріжжя, код ЄДРПОУ 37308676) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Сисенка О.Ю.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, 0а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 25.07.2013 по справі № 908/2299/13 про банкрутство ТОВ "Нью Девелопмент Лімітед Лоу" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 37727366) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Гамаюнову С.Ю. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011 м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 22.07.2013 по справі № 908/2281/13 про банкрутство ТОВ "Пайнер" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 37266118) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Калайтана Ю.В. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011 м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 25.07.2013 по справі № 908/2298/13 про банкрутство ТОВ "Ріторно" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 37265858) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Костюка В.А. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011 м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 24.07.2013 по справі № 908/2300/13 про банкрутство ТОВ "Сервісмуві" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 38124909) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Кочук Ю.Ю. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011 м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 22.07.2013 по справі № 908/2277/13 про банкрутство ТОВ "Скатол" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 37267017) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Годину К.В. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011 м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1А) у справі №904/1246/13-г від 12.03.2013 р. визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру дочірнього підприємства "Побутсервіс" відкритого акціонерного товариства "Нікопольський Південнотрубний завод" (код ЄДРПОУ 31167051, юридична адреса: 53201, Дніпропетровська область, м. Нікополь, пр. Трубників, 56).

Головою ліквідаційної комісії призначено Верченко Дмитра Валерійовича (адреса: 53201, м. Нікополь, вул. Трубченко, 4/15).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця від дня опублікування оголошення за адресою: 53201, м. Нікополь, вул. Трубченко, 4/15. Контактний телефон: 05662-23069.

Голова ліквідаційної комісії.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 22.07.2013 по справі № 908/2276/13 про банкрутство ТОВ "Фулхауз" (м. Запоріжжя, вул. Українська, 42, код ЄДРПОУ 35532653) то-вариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призна-чено голову ліквідаційної комісії Кременя С.М.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 24.07.2013 по справі № 908/2279/13 про банкрутство ТОВ "Белат" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-б, код ЄДРПОУ 37266474) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Скидан В.Є.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 29.07.2013 по справі № 908/2293/13 про банкрутство ТОВ "Імпорт-Компані Бігуд" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 38063250) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Пушкарьова Ю.М.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 25.07.2013 по справі № 908/2295/13 про банкрутство ТОВ "Гудкомптрейд" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 38061190) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Арюпіна О.В.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 29.07.2013 по справі № 908/2291/13 про банкрутство ТОВ "Київкапіталбуд" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 37142671) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквi-датором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Костюка В.А.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Печатку Відкритого акціонерного товариства "Завод "Керамік" (код ЄДРПОУ 04012371, 04080, м. Київ, вул. Костянтинівська,71) вважати недійсною.

20.07.2013 року за рішенням власника ПРИВАТНЕ ПІДПРИЄМСТВО "АГОФІРМА ДОНЕЦЬ-ПЛЮС" (код ЄДРПОУ 37705515, м. Луганськ, вул. Миру, 30) знаходиться в стадії ліквідації. Голова ліквідаційної комісії (ліквідатор) - Шалашний Олександр Леонідович.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 06.08.2013р. по справі №904/5377/13 ТОВ ,,Будсітіелектрик" (код ЄДРПОУ 33563763) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Теслєнка Сергія Миколайовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Ладозька, буд. 5, кв.3.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 01.08.2013р. по справі № 904/5595/13 ТОВ "Феро-Сервіс" (код ЄДРПОУ 33906330) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Семяника Артема Вікторовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Артема, буд. 127А.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області від 30.07.2013р. по справі № 904/5594/13 ПП "ТЕХНОМАКС" (код ЄДРПОУ 35497153) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Гумена Сергія Миколайовича. Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом тридцяти днів з дня публікації оголошення за адресою: 49000, м. Дніпропетровськ, Запорізьке Шосе, 26.

Постановою Господарського суду АР Крим справа № 2-19/1017-2010 від 23 липня 2013 року. Дочірнє підприємство Будівельного управління №9 ВАТ "Кримбуд" "(АР Крим, вул. Шполянська 9/9, ЄДРПОУ 01271250), визнаний банкрутом і відносно нього відкрита процедура ліквідації. Ліквідатором призначений Арбітражний керуючий Горюн Віталій Васильович Свідоцтво Міністерства юстиції України, № 263, від 14.02.2013г.), який мешкає за адресою: 95034, м. Сімферополь, вул. Київська 109, кв.4.

Постановою Господарського суду м. Києва від 06.08.2013 р. у справі № 5011-28/18845-2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "СКМ-АЛЬФА-ГРУП" (03151, м. Київ, вул. Волинська, буд. 66, код ЄДРПОУ 37816906) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Єсіна Богдана Юрійовича (свідоцтво № 960 від 16.05.2013 року, ідентифікаційний код 2979801316; адреса для приймання заяв кредиторів: 83001, м. Донецьк, а/с 15). Заяви кредиторів приймаються на вищевказану адресу ліквідатора.

Постановою Господарського суду м. Києва від 06.08.2013 р. у справі № 5011-28/18845-2012 ТОВ "СКМ-АЛЬФА-ГРУП" (03151, м. Київ, вул. Волинська, буд. 66, код ЄДРПОУ 37816906) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Єсіна Богдана Юрійовича (свідоцтво № 960 від 16.05.2013 року; 83001, м. Донецьк, а/с 15).

Керуючись ст. 41 ЗУ "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" Єсін Богдан Юрійович вимагає від керівника ТОВ "СКМ-АЛЬФА-ГРУП" Сенчук Катерини Леонідівни протягом п'ятнадцяти днів передати ліквідатору за адресою вказаною вище: бухгалтерську та іншу документацію банкрута, статутні документи, печатки і штампи, матеріальні та інші цінності банкрута.

У разі ухилення від виконання зазначених обов'язків посадові особи банкрута несуть відповідальність відповідно до законів України.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 22.07.2013 по справі № 908/2283/13 про банкрутство ТОВ "Пост Медіа Тіві" (м. Запоріжжя, код ЄДРПОУ 38149479) товариство ви-знано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Швидкого С.Ф.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 23.07.2013 по справі № 908/2273/13 про банкрутство ТОВ "Тіаінвест" (м. Запоріжжя, код ЄДРПОУ 37772068) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Вишняка М.О.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Втрачені документи Данченка Павла Степановича (вул. Шашкевича, 90, кв. 2, м. Золочів, Львівська обл., 80700, реєстраційний номер облікової картки платника податків 2342002218) за переліком:

- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ХС №085257, виданий 26.08.2005 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ХС №085258, виданий 26.08.2005 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯБ №046646, виданий 13.10.2006 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯБ №046647, виданий 13.10.2006 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯБ №046649, виданий 13.10.2006 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯБ №046650, виданий 13.10.2006 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯБ №046651, виданий 13.10.2006 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯБ №096971, виданий 03 березня 2007 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯБ №787482, виданий 08 березня 2006 р.;
- Державний акт на право власності на земельну ділянку серія ЯБ №787483;
- Свідоцтво про право власності на нерухоме майно серії ЯЯЯ №402496, видане 19 жовтня 2006 р. Стрілковською сільською радою Генічеського району Херсонської області;
- Договір купівлі-продажу нежитлового приміщення №2540з від 16.05.2007 р., посвідчений приватним нотаріусом Київського міського нотаріального округу Ковальчук С. П.,вважати недійсними.

Ліквідатор ФО-П Данченка П.С. Ю. Кучак.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 29.07.2013 по справі № 908/2290/13 про банкрутство ТОВ "Торгівельна компанія - Політ" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Перемоги, 11, код ЄДРПОУ 38063308) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквідатором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Лободу В.Г.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Постановою Господарського суду Запорізької області від 23.07.2013 по справі № 908/2275/13 про банкрутство ТОВ "Ангел Сек'юрітіз" (м. Запоріжжя, вул. 40 Років Радянської України, 45-Б, код ЄДРПОУ 37772052) товариство визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру, ліквi-датором боржника призначено голову ліквідаційної комісії Крикунова О.В.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дати публікації за адресою: 01011, м. Київ-11, а/с 206.

Справа життя Олександра Галкіна

ОСОБИСТОСТІ

Сьогодні компанія «Укрпластик» стабільно входить до ТОП-20 найбільших та найсучасніших європейських виробників гнучкої упаковки для харчової, косметологічної, фармацевтичної та інших галузей. Підтвердженням цього стало нещодавнє вручення українському підприємству Європейською промисловою асоціацією флексографічного друку (EFIA) золотої нагороди «2013 Gold Print Award» як кращій поліграфічній компанії 2013 року. Тож у цій статті ми розповімо про людину, без якої цього найсучаснішого виробництва, мабуть, не було б створено — Олександра Олексійовича ГАЛКІНА *(на знімку)*.

«Укрпластик» уже давно у Європі

Ще років 15—20 років тому ніхто б і не повірив, що тодішній Київський завод полімерних виробів перетвориться на нинішній «Укрпластик» — надсучасне виробництво, яке дивуватиме світ. Проте компанії вдалося навіть більше — вона продовжує дивувати професіоналів пакувальної галузі ще з того часу, як у 2001 році на підприємстві побував президент Всесвітньої організації пакувальників (WPO) Сергіо Хабарфельд. Тоді після огляду виробництва він, звертаючись до генерального директора «Укрпластика» Олександра Галкіна, вражено сказав: «Я побачив на вашому підприємстві не тільки те, про що знав, але раніше не бачив, а й те, про що навіть не знав». Тому сьогодні вже нікого не дивує те, українська компанія щороку удостоюється «Оскарів» світової пакувальної індустрії, а це означає, що так само, як світ потрібен «Укрпластику», так і «Укрпластик» дуже потрібен світу.

Ще 2005 року, коли Європейська асоціація глибокого друку (ERA) проводила в Києві на базі української компанії першу у своїй історії міжнародну конференцію у країнах Східної Європи, її президент Джеймс Сівер під впливом побаченого промовив: «Я вражений якістю продукції «Укрпластика». Ми всі побачили та відчули, що пакувальний сектор української промисловості цілком відповідає вимогам Європейського Союзу, а промисловість глибокого друку, на прикладі «Укрпластика» — уже в Європі».

Що ж стало запорукою створення в Україні підприємства, технологічності якого заздрять європейські виробники? «Ми не прагнемо когось здивувати своїми технологіями, бо головне наше завдання — відповідати очікуванням потенційних споживачів. Тож коли ми бачимо, що виникла потреба у тій чи іншій упаковці або що такі тенденції вже проявилися у Західній Європі, то розуміємо: незабаром такі матеріали будуть затребувані в Україні — і починаємо освоювати нові технології. Здебільшого цей процес триває півроку-рік, тому запуск компанією нової технології якраз збігається з її затребуваністю на українському ринку, оскільки потенційні споживачі так само відстежують найперспективніші напрями розвитку упаковки», — поділився якось секретами успіху компанії О. Галкін.

Одним з таких прикладів вчасного розуміння майбутніх потреб споживачів можна назвати виробництво етикеток для ПЕТ-пляшок. Це сьогодні ми не уявляємо пляшок з різноманітними напоями без зручних та яскравих полімерних етикеток, проте коли такі пляшки тільки починали застосовувати, то саме «Укрпластик» першим розгледів перспективу та запропонував відповідну продукції компанії «Кока-кола». Працюючи на випередження, «Укрпластик» зі своїми розробками буває навіть обганяє попит: колись свого часу підприємство почало випуск БОПП-плівки, то з’ясувалося, що цей, дуже затребуваний нині пакувальний матеріал (без цієї пакувальної плівки вже не можуть обійтися супермаркети) споживачеві ще не був потрібний. Так постійно опановуючи випуск пакувальних матеріалів нових поколінь (багатошарових, високобар’єрних, спеціальних твістплівок для цукерок, які втричі тонші від людської волосини), «Укрпластик» міцно закріпився у ТОП-20 європейських виробників гнучкої упаковки.

Мабуть, добре, що не став міністром

Якось О. Галкін поділився, що в дитинстві мріяв стати міністром, бо тоді йому здавалося, що це найвища вершина, яку можна осягнути. «Сьогодні про це можна говорити з гумором, а в дитинстві я справді хотів бути міністром», — згадував він. І якби доля розпорядилася так, то, певно, Олександр Олексійович справді став би дуже гарним міністром. Але так вийшло, що справою його життя стало створення сучасного високотехнологічного виробництва.

Очевидно, зміна пріоритетів відбулася під час навчання у механічному технікумі, згодом — на механічному факультеті Київського технологічного інституту харчової промисловості, а також в аспірантурі Науково-дослідного інституту комбікормів. До речі, тема дисертації О. Галкіна (в галузі розробки методів збалансованого харчування тварин, які дозволяли впродовж короткого часу успішно нарощувати їх масу) також могла стати для нього перспективним бізнесовим напрямом, адже сьогодні цими напрацюваннями ефективно користуються великі відгодівельні комплекси. Тим паче що з початком перебудови він навіть утворив кооператив, який уже на практиці розвивав тему виробництва збалансованих комбікормів.

Та невдовзі доля остаточно звела Олександра Олексійовича із пакувальною галуззю і більше не відпускала. Почалося все із заснування в 1991 році компанії «Агрокомплекс», діяльність якої здебільшого зосередилася на кондитерській промисловості. А це, нагадаємо, були часи, коли кондитерські фабрики фактично зупинилися, бо після розпаду Союзу в них не було ані какао-бобів, ані упаковки. У цій ситуації можна було вижити, лише ухвалюючи миттєві, нестандартні та часто ризиковані рішення, але старий управлінський апарат підприємств продовжував сподіватися на відновлення якихось централізованих поставок. І саме тоді до таких ризикованих та нестандартних кроків виявився здатним О. Галкін.

Згадуючи його розповіді про багатоходові операції, до яких доводилося вдаватися, щоб закупити ті само какао-боби, не перестаєш дивуватися, що це взагалі вдавалося реалізувати. Приміром, у 1991 році «Агрокомплекс» підписував низку договорів, які передбачали закупівлю на українських кондитерських фабриках карамелі та поставки її до Афганістану з наступним розрахунком через амстердамську товарну біржу. Далі на отримані кошти закуповували какао-боби та іншу необхідну імпортну сировину, яку поставляли на українські кондитерські фабрики. Або були випадки, коли українські цукерки, відправлені звичайними вагонами на адресу «Ноябрьскнфтегаза», дорогою просто розграбовували. І всі ці проблеми якось потрібно було врегульовувати. Втім, під кінець 1992 року «Агрокомплекс» уже працював практично з усіма кондитерськими фабриками України: поставляв їм какао-боби, а в рахунок оплати отримував цукерки, які відправлялися на експорт. До речі, ці зовнішньоекономічні торговельні операції були чи не першими в історії незалежної України. Згодом О. Галкін казав, що саме в ті часи зрозумів, наскільки важливою для реалізації продукції є упаковка. Нагадаємо, це був період тотального дефіциту, коли товари миттєво розміталися з полиць магазинів, а чи не єдиним пакувальним матеріалом був папір, у який загорталося все — від цукерок і масла до ковбаси з оселедцями. Тому без будь-якого перебільшення можна стверджувати, що думати в ті часи про виробництво привабливої упаковки могла тільки геніальна, зі стратегічним мисленням, людина.

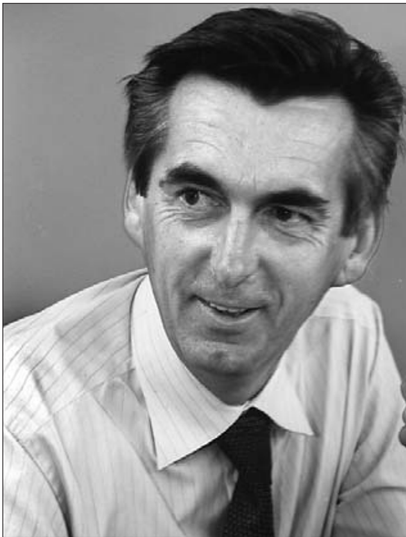
А перший досвід на цьому шляху дала Київська кондитерська фабрика імені Карла Маркса, куди саме в момент розпаду СРСР було встановлено нову лінію з виробництва крекеру. Коли ж дійшло до запуску цієї лінії, то з’ясувалося, що про упаковку для цих крекерів подбати не встигли. Розв’язати цю проблему взявся «Агрокомплекс», підписавши низку угод з європейськими компаніями про поставки в Україну новітніх пакувальних матеріалів. Далі компанія розширила цю діяльність і почала імпортувати обгортки для українських цукерок, які під торговою маркою «Українські ласощі» стали відомі по всьому колишньому Союзу.

«Я прийшов у пакувальну індустрію, щоб створити сучасне підприємство...»

Отоді й виникло логічне запитання: а чому б не налагодити виробництво сучасних пакувальних матеріалів на якомусь із вітчизняних підприємств? З’ясувалося, що таким підприємством може стати Київський завод полімерних матеріалів (нинішній «Укрпластик»), на якому наприкінці існування СРСР було поставлено лінію з виробництва поліпропіленових плівок.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олександр Галкін народився 14 серпня 1953 року в селі Петрашівка Хмельницької області. Сьогодні Олександру Олексійовичу мало б виповнитися 60 років, однак у травні цього року його життя трагічно обірвалося. Під керівництвом О. Галкіна на підприємстві «Укрпластик» розроблено та запущено у дію унікальний для України і світу науково-виробничий комплекс з виготовлення пакувальних матеріалів найвищих стандартів якості. За видатні заслуги в економічній та науковій сферах нагороджений орденами «За заслуги» І, ІІ та ІІІ ступеню, йому присвоєно звання заслуженого працівника промисловості України, а Європейська асоціація глибокого друку (ERA) обрала членом свого правління. Як талановитий вчений, О. Галкін отримав близько 20 патентів на власні винаходи.



Проблема ж полягала в тому, що у 1993 році постачальник цієї лінії збанкрутував, а саме підприємство, котре на той час перейшло в оренду трудового колективу, не мало коштів навіть на виплату мізерної зарплати, не кажучи вже про запуск нової поліпропіленової лінії. Якраз у цей, надскладний для Київського заводу полімерних матеріалів період, керівник «Агрокомплексу» О. Галкін і почав інвестувати в нього власні кошти.

«Я побачив потребу в пакувальних матеріалах на українському ринку і зрозумів, що це може бути моїм бізнесом, бо вже оцінював упаковку не лише як покупець, а й як підприємець, який поставляв українські продукти до Росії та до інших країн. Нам була потрібна ефективна, зручна для покупця та приваблива упаковка, тому ми купували її за кордоном. У той же час у Києві був завод полімерних матеріалів, який намагався запустити обладнання для виробництва поліпропіленових плівок, та хоч на підприємстві працювало чимало гарних спеціалістів, не вистачало найменшого — грошей. Також не було технологій для друку та виготовлення упаковки. Так я й прийшов у пакувальну індустрію, щоб створювати сучасне підприємство, із сучасними технологіями та обладнанням», — згадував О. Галкін свої перші кроки у пакувальній індустрії.

Перші 1,3 мільйона доларів компанія «Агрокомплекс» якраз і спрямувала на монтаж та, зрештою, запуск у 1994 році лінії з виробництва поліпропіленових плівок. Це й стало першим потужним поштовхом на шляху до нової модернізації виробництва, адже саме запуск цієї лінії дозволив зберегти завод як такий.

Щоправда, хоч виробництво поліпропіленових плівок на той час було однією з найпередовіших технологій, завод зіштовхнувся з такою проблемою: ця продукція виявилася нікому не потрібною, адже в Україні не існувало підприємств, які б виготовляли з цього напівфабрикату кінцеву продукцію. Бо за розробленими за часів СРСР планами виготовлену в Києві поліпропіленову плівку для подальшої переробки мали відправляти на новозбудовані підприємства Молдови та Казахстану. Але в цих країнах нових виробництв так і не створили — там своїх Галкіних не знайшлося. Тож щоб вистояти в умовах ринку, потрібно було налагоджувати власне виробництво кінцевої продукції. Для колективу орендарів таке завдання виявилося не під силу, тому новий етап розвитку підприємства почався після того, як у 1997 році НВО «Агрокомплекс» придбало контрольний пакет акцій заводу, а О. Галкін став його генеральним директором.

Звісно, про це легко говорити сьогодні, коли «Укрпластик» є одним із світових лідерів з виробництва сучасних пакувальних матеріалів. Та якщо згадаємо економічну ситуацію середини 90-х, то зрозуміємо, наскільки це завдання було складним. Але ця стратегія повністю себе виправдала: сьогоднішній «Укрпластик» — одне з найбільших і найсучасніших виробництв гнучких пакувальних матеріалів у Європі, до того ж це підприємство із замкнутим технологічним циклом. І базується це виробництво на найсучаснішому обладнанні, що його тільки почали випускати японські, німецькі чи італійські фірми, та на власних інноваційних рішеннях колективу.

...Можна тільки здогадуватись, яких зусиль коштувало Олександру Галкіну досягнення таких професійних висот. Здавалося, що він жив на льоту, іноді встигаючи за день провести переговори у різних кінцях Європи, або в далекій Японії, та переконати тамтешніх промисловців у перспективності співпраці з українською компанією. Тому сьогодні очевидно, що без невтомної та наполегливої праці Олександра Олексійовича не було б нинішнього надсучасного підприємства, яким по праву може пишатися Україна. І при цьому він завжди залишався скромною та чесною людиною. Дуже промовистим є той факт, що з 1997 року новий гендиректор так і не розпорядився зробити ремонт у власному кабінеті з інтер’єром та кондиціонером ще радянських часів. Коли його про це запитували, то завжди жартома відповідав: «От запустимо нову виробничу лінію, а вже потім...» Та за однією лінією йшла інша... Хоча, здається, Олександр Галкін не надто й помітив той допотопний інтер’єр, бо його більше цікавили різноманітні креслення, що незмінно вкривали робочий стіл...

Нещодавно компанія «Укрпластик» уклала із Національним університетом харчових технологій, випускником якого був Олександр Олексійович, договір про співпрацю, котрий, зокрема, передбачає заснування пам’ятної стипендії імені О. О. Галкіна.

Сергій ЛАВРЕНЮК.



ДОВІДКОВО

Компанія «Укрпластик» стабільно входить до ТОП-20 європейських виробників гнучкої упаковки — на сьогодні щорічні обсяги її виробництва на підприємстві становлять близько 30 тисяч тонн, що відповідає 700 мільйонам квадратних метрів готової продукції. Географія поставок компанії охоплює Україну, Росію та інші країни СНД, держави Центральної та Східної Європи. Загалом на експорт відправляється близько 50% продукції, а серед найбільших її споживачів такі транснаціональні корпорації, як Danone, Lactalis, Mondelez (Крафт Фудз), Nestle, Tchibo та чимало інших. Продукція «Укрпластика» близько 50 разів відзначалася найвищими нагородами Світової та Європейської професійних асоціацій.

Працюючи на випередження, «Укрпластик» зі своїми розробками буває навіть обганяє попит

Російсько–американські відносини. Від перезавантаження до переобтяження

В англійській мові є два нібито схожі терміни, які, проте, на практиці означають різні речі. Перший з них — «overload» — означає «перевантажити» або «переобтяжити», тобто покласти стільки вантажу, що й рухатися буде важко. Інший — «reset» — добре відомий усім користувачам комп'ютерів, перекладається як «перезавантажити», вимкнути й знову увімкнути, аби отримати кращий результат аболіпшу роботу техніки.



Саме на такий позитивний результат сподівався глава Білого дому Барак Обама, коли у 2009 році, відразу після обрання президентом, образно запропонував перезавантажити відносини Сполучених Штатів із Росією. І не без успіху. Не лише тому, що між Б. Обамою та Д. Медведєвим, який на той час був президентом РФ, склалися відносно приязні відносини, а й головно з огляду на досягнуті невдовзі результати: було підписано угоду про нові скорочення наступальних стратегічних озброєнь, за російського сприяння забезпечено важливий повітряний коридор для постачання усього необхідного для військ НАТО в Афганістані, американці сприяли вступу РФ до Світової організації торгівлі, дві країни погодили введення санкцій проти Ірану у зв'язку з його ядерною програмою.

Проте з часом у двосторонніх відносинах почали з'являтися дедалі серйозніші проблеми. Процес нагадував зростання взаємного невдоволення в родині, яке поступово призводить подружжя до рішення про розлучення. Розпочався він з грузинсько-російської війни. Далі — більше. З поверненням минулого року до Кремля Володимира Путіна ситуація різко загострилася, що дало підстави деяким західним експертам знову заговорити про повернення до часів «холодної війни». В Росії з неприхованим роздратуванням почали сприймати американські заяви про, мовляв, авторитаризм та недемократичність нинішньої влади РФ, придушення нею внутрішньої опозиції та прав геїв, а також ухвалення Конгресом США так званого «списку Магнітського», яким введено низку візових та інших обмежень стосовно деяких високопоставлених російських чиновників. Кремль не залишився у боргу: у відповідь були закриті фінансовані Заходом недержавні організації, Держдума РФ ухвалила закон, що забороняє американцям всиновлювати російських сиріт. Відразу після цьогорічного саміту «Великої вісімки» в Північній Ірландії, де, **як уже повідомляв «Голос України»**, президенти двох держав провели безрезультатну зустріч через протилежні підходи до врегулювання ситуації в Сирії, Росія взагалі проігнорувала виголошений Б. Обамою під час нещодавнього візиту до Берліна заклик здійснити подальше скорочення ядерної зброї. Головна причина такого демаршу РФ, вважають експерти, — продемонструвати в черговий раз крайнє незадоволення Москви з приводу американських планів розташування нових систем ПРО.

Тобто рішення офіційної Москви надати притулок екс-співробітнику американських спецслужб Е. Сноудену стало останньою, але не основною «краплею», яка спонукала президента США вперше за багато десятиріч скасувати свою вже заплановану двосторонню зустріч з президентом В. Путіним у рамках проведення в Росії наступної зустрічі «Великої вісімки» у вересні цього року. Як пояснив своє рішення на прес-конференції минулої п'ятниці Барак Обама, з моменту повернення в Кремль Володимира Путіна Росія стала частіше використовувати антиамериканську риторику, «яка відповідала деяким старим стереотипам протистояння США і Росії часів «холодної війни». Тому, продовжив він, Сполученим Штатам «доречно взяти паузу, подивитися по-новому, в якому напрямку рухається Росія, якими є наші інтереси».

У цьому зв'язку промовистою видається помилка перекладача від 2009 року, зроблена під час церемонії урочистого натискання символічної «кнопки перезавантаження» двосторонніх відносин за участі держсекретаря США Х. Клінтон та глави російського МЗС С. Лаврова. Саме тоді термін «перезавантаження» був перекладений російською мовою як «переобтяження». Тепер, зазначають оглядачі, за понад чотири роки це вже не видається помилкою, а влучною характеристикою нинішнього стану російсько-американських відносин.

Допоки обидві сторони придивлятимуться, хто в якому напрямку рухається, двосторонні відносини дефакто переведено на нижчий рівень. Про це засвідчила проведена днями у Вашингтоні зустріч глав зовнішньополітичних відомств та міністрів оборони США і РФ. І це нами, в Україні, має сприйматися позитивно. Нехай і зі «зціпленими зубами», але обидві держави мають продовжувати співпрацю з вирішення серйозних глобальних проблем, як-от ситуація довкола Сирії, Ірану, Північної Кореї та Афганістану, а також боротьба з розповсюдженням ядерної зброї й міжнародного тероризму.

Турбує лише одне. Завершення епохи американо-російського перезавантаження може напряму позначитися і на українських зовнішньополітичних інтересах. Якщо Сполучені Штати, згідно з останніми заявами нового американського посла в Україні, однозначно підтримують та надалі сприятимуть нашим євроінтеграційним прагненням, то з іншим нашим стратегічним партнером — Росією — ситуація набагато складніша. Адже експерти стверджують, що, помітно втрачаючи громадську підтримку, нинішній очільник Кремля прагне відновити свій авторитет шляхом посилення антиамериканських настроїв в російському суспільстві. І не тільки. Відновлення великодержавності, «збирання земель», недопущення посилення там західного впливу є не менш пріоритетним завданням російських можновладців. Про це вочевидь свідчать широко коментовані результати перебування в Україні російського політичного та релігійного керівництва у зв'язку з відзначенням 1025-річчя хрещення Русі, а також черговий виток торговельної війни з нашою державою.

Тобто що ближче листопадовий саміт у Вільнюсі, то російський спротив підписанню Угоди про асоціацію України з ЄС постійно зростатиме. Це треба не лише враховувати, а й активно протидіяти в різних сферах. Інакше може повторитися те, що відбулося 29 січня 2009 року, але вже у євроінтеграційному вимірі. Нагадаємо: цього дня тодішній президент РФ Дмитро Медведєв, виступаючи на розширеному засіданні Федеральної служби безпеки, відкритим текстом заявив, що недопущення вступу України в НАТО — це заслуга російських спецслужб, наслідок проведених ними спецоперацій.

Ігор ІЩЕНКО.

Фото з сайту whitehouse.gov.

P. S. ***Чи не підтвердженням зазначеного є «інформаційний викид» російських «Ведомостей» від 12 серпня, широко тиражований деякими українськими ЗМІ? Чомусь саме зараз, з посиланням на давнішнє інтерв'ю Е. Сноудена англійській газеті «Гардіан», стверджується про нібито існування американських електронних шпигунських центрів не лише в Москві, а й у Києві. Хоча раніше про це — ані слова. Здається, хтось дуже хоче розсварити нас з американцями.***

ПЛАНЕТА

Збираються судити, попри те, що ледь не позбавили життя

Прокуратура Росії почала розслідувати справу українського рибалки Олександра Федоровича, який уцілів після зіткнення риболовецького баркаса з катером російських прикордонників в Азовському морі.

Як повідомила Бі-бі-сі з посиланням на адвоката рибалки, справу О. Федоровича передали до прокуратури, а у клопотанні про надання йому права повернутися в Україну відмовили. Прокуратура тим часом має вирішити, чи передавати справу до суду, чи повернути на дорозслідування.

За інформацією дипломатів генконсульства України в Ростові-на-Дону, російські власті не реагують на наполягання української сторони щодо проведення спільного україно-російського розслідування цього інциденту.

УНІАН передає, що міністр юстиції України Олена Лукаш вже заявила: інцидент між українськими рибалками та російськими прикордонниками виник не в територіальних водах РФ, відповідно немає підстав для кримінального переслідування вцілілого рибалки. У листі на ім'я російського колеги Олександра Коновалова український міністр зазначила, що Росія встановила прикордонний режим в Азовському морі в межах двох морських миль від берега. Разом з тим українське риболовецьке судно було виявлено поза цією зоною, тому факти вчинення кримінальної дії на території Російської Федерації відсутні. На поверненні О. Федоровича на батьківщину наполягає й МЗС України.

Нагадаємо, що 17 липня в Азовському морі сталося зіткнення баркаса з українськими рибалками і катером берегової охорони прикордонної служби Росії. Рибальське судно перекинулося, в результаті чого загинули чотири українці, одного вдалося врятувати. Врятований українець 19 липня був прооперований в лікарні м. Єйська, що в Краснодарському краї. 31 липня йому були висунуті звинувачення, згідно з якими О. Федоровичу, котрий ледь не загинув, загрожує до двох років ув'язнення.



ФОТОФАКТ

Колонію з 800 молодих рожевих фламінго у 35-й раз окільцювали у заповіднику в Камаргу на півдні Франції.

Фото Photoshot/Укрінформ.

Фото Xinhua/Укрінформ.

ФАКТ

Близько 300 осіб стали учасниками щорічної водної «битви» у Ванкувері, яка відбулася вже всьоме. Люди взяли водні пістолети та бомби, за допомогою яких запекле протистояння перетворилося на освіжаючий душ.

Стартувала третя ротація наших миротворців у Конго

Днями українські миротворці другої ротації в Демократичній Республіці Конго повернулися додому. У міжнародному аеропорту «Львів» 135 «блакитних шоломів» 18-го окремого вертолітного загону Місії ООН у Конго зустрічали рідні та близькі, повідомляє сайт МО України.

Виступаючи перед прибулими, командир 13-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України генерал-лейтенант Ігор Колесник зазначив:

— За останні вісім місяців ви внесли чималий вклад не лише в підвищення іміджу Збройних Сил України, нашої держави, а й авторитету Місії ООН загалом. Недарма командири іноземних контингентів у ДР Конго та керівництво й персонал Місії ООН високо цінують ваш високий професіоналізм і відповідальність за виконання доручених завдань. З вашим успішним поверненням на Батьківщину ми сьогодні розпочинаємо чергову, третю, ротацію 18-го окремого вертолітного загону Збройних Сил України, який виконує завдання в Місії ООН у ДР Конго.

Миротворців другої ротації доправлено на карантин до однієї з військових частин 13-го армійського корпусу в місті Самборі Львівської області. Там вони пройдуть комплексне медичне обстеження. А їм на зміну 12 серпня вилетіли 230 військовослужбовців нової ротації.

За словами генерал-лейтенанта Ігоря Колесника, цей контингент виконуватиме такі завдання, як і попередня ротація, однак роботи в них побільшає. Адже до складу авіатехніки включено ще два транспортно-бойові вертольоти Мі-8.

Ольга ВІТЕР.

Миропілля позмагається із Сорочинцями

У Миропіллі Краснопільського району вп'яте відбувся міжнародний ярмарок. Цього разу в ньому взяли участь представники десяти регіонів України та п'яти прилеглих районів Російської Федерації, що належать до Белгородської і Курської областей. Свої товари представили понад 300 суб'єктів господарювання, за два дні на ярмарку побувало близько 15 тисяч гостей. Із Сум до Миропілля у дні ярмаркування були організовані додаткові автобусні рейси.

Голова Сумської облдержадміністрації Юрій Чмир вважає Миропільський ярмарок одним із найпопулярніших брендів регіону і переконаний, що вже за два роки він зможе перевершити знаменитий Сорочинський.

Володимир ЧЕРНОВ.
Сумська область.

Українці стали менше продавати валюти: 32,2 мільйона доларів у липні проти 67,8 млн. у червні — УНІАН

ДЕНЬ

№ 150 (5650) СЕРЕДА, 14 СЕРПНЯ 2013



Сьогодні на більшій частині території України синоптики прогнозують мінливу хмарність. У північних та західних областях — місцями короткочасний дощ, гроза, в окремих районах — град та шквали 15—20 м/с. На решті території — без опадів. Вітер змінних напрямків, 3—8 м/с. Нічна температура на більшій частині території — 11—16 градусів, у центральних областях — до 19 градусів тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 14 СЕРПНЯ

■ 1775. За наказом Катерини II було ліквідовано Запорізьку Січ. Частина запорожців пішла за Дунай до Туреччини, інша — на Кубань. ■ 1862. Народився Андрій Покровський — український військовий діяч, адмірал, головний командир портів Чорного та Азовського морів, міністр морських справ Української держави. ■ 1941. Під час боїв під Києвом радянські війська застосували нову зброю — реактивні мінометні установки. ■ 2012. Помер Сергій Капіца — радянський російський учений, фізик, професор, телеведучий («Очевидне — неймовірне»). Син видатного фізика, нобелівського лауреата Петра Капіці.

СПОРТ

Попрацювали на славу!

Фехтування. Будапешт (Угорщина). Чемпіонат світу. На високій ноті завершили турнір українські спортовці. Наші шаблістки виграли «золото». У фіналі українки перемогли збірну Росії — 45:44. Причому, вони програвали по ходу поєдинку, але за рахунку 36:42 на користь росіянок зуміли відновити рівновагу і вирвати перемогу.

На шляху до фіналу збірна України перемогла команди Казахстану, Китаю та Італії. За Україну виступали Ольга Харлан, Аліна Комащук, Галина Пундик та Олена Вороніна.

Чоловіча збірна шпажистів удостоєна срібних медалей. Богдан Нікішин, Дмитро Карюченко, Анатолій Герей та Віталій Медведєв перемогли суперників з Росії, Чехії, Франції і лише у фіналі поступилися угорцям — 38:42.

Нагадаємо, що чемпіонкою в індивідуальних змаганнях шаблісток стала Ольга Харлан. Також в індивідуальному турнірі «бронзу» виборов рапірист Ростислав Герцик.

У підсумку збірна України стала третьою в медальному заліку: дві золоті, срібна і бронзова медалі. Перша — Росія: три золоті, п'ять срібних та одна бронзова нагорода. Друга — Італія з трьома золотими та трьома бронзовими відзнаками.

***

На чемпіонаті світу з фехтування на візках серед спортсменів з ураженнями опорно-рухового апарата українці виграли чотири медалі. Зокрема, Антон Дацко з міста Буська виборов друге місце у фехтуванні на рапірі, а львів'яни Наталія Морквич та Андрій Демчук посіли друге місце у фехтуванні на рапірі та третє місце у фехтуванні на шаблі відповідно.

Чоловіча збірна команда України у складі Антона Дацка, Андрія Демчука та одесита Вадима Цедрика виборола загальнокомандну перемогу у фехтуванні на шаблі.

«Запоріжжя» — вдруге чемпіон Всесвітніх ігор

З перемогою повернулася додому ветеранська волейбольна команда «Запоріжжя». У віковій категорії 60+ вона здолала у фіналі VIII всесвітніх ігор у Турині (Італія) попереднього переможця — команду господарів. Цікаво, що це вже друге «золото» запоріжців на таких турнірах — перше здобуто 2009 року, на іграх у Сіднеї (Австралія), тоді ще у віковій категорії 55+.

Варто додати, що ветеранів-волейболістів супроводжував до Турина запорізький міський голова Олександр Сін, який, за сумісництвом, є і президентом обласної федерації волейболу.

Організатором і беззмінним капітаном команди-переможниці (на жаль, через травму у важкій ДТП уже не граючим) є голова Шевченківської райдержадміністрації Запоріжжя Ігор Бірюков. Заснований ним щорічний турнір (тепер міжнародний) ветеранських волейбольних команд у Гуляйполі традиційно відбувається взимку. Тут варто додати, що Бірюков понад 20 років своєї праці віддав Гуляйпільському району, перш ніж його запросили очолити найбільший і, напевне, найскладніший район Запоріжжя.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

Невтомні пошуки істини

Тема Корюківської трагедії за роки, що минули після 1943-го, коли фашистські окупанти спалили живцем містечко на Чернігівщині із понад сімома тисячами його мешканців, неодноразово піднімалася у літературних джерелах та на шпальтах місцевих і центральних газет. Рухаючись уперед, не можна жити минулим — міг би сказати хтось. Та що вдієш, коли це минуле і досі болить. Тож автор нової книги «У кожного своя правда. Істина одна. Корюківка: довічний біль» Василь Устименко спробував прокласти місток із минулого у майбутнє. Автор вважає, що нинішньому і майбутньому поколінню обов'язково треба розповідати про масове знищення українців, щоб ті, оглядаючись у минуле, могли гідно йти дорогою життя.

До речі, автор не зупинився лише на періоді Великої Вітчизняної війни, а показав весь історичний зріз Корюківського краю від походження самої назви. Цій темі присвячено цілий розділ.

Широко представлені у книзі Василя Устименка і спогади учасників тих страшних років. Зокрема, у другому розділі подають свідчення очевидиці Галини Костюк із її архівного рукопису. Жінка у подробицях розповідає про жахіття спалення містечка, як людей допитували, де були партизани і як вони мужньо стояли на своєму. От фашист і лютував. Далі йде детальний список сіл і містечок краю, які частково також було спалено.

Торкнувся автор іще однієї теми — хто все ж таки спалював Корюківку. Останнім часом це питання почало обростати новими даними. Так, зокрема, і в нашій газеті від 15 січня 2013 року наш власний чернігівський кореспондент Сергій Павленко у публікації «ФСБ з'ясувало, хто спалив 1943 року Корюківку» розповідає, що «цю криваву акцію, як свідчать документи спецслужб, було проведено каральним угорським загоном за наказом начальника штабу 399-ї головної польової комендатури Байєра Бруно Франца».

За даними Центрального архіву ФСБ, масові розстріли мирного населення, знищення населених пунктів Чернігівщини та інші злочини здійснювали військовослужбовці угорської 105-ї легкої дивізії зі складу Східної окупаційної групи військ за вказівками командувача групи генерал-лейтенанта Алдя-Папа Золтана Йогана. Лише на Придесенні її підрозділи взяли участь у знищенні 60 тисяч мирних жителів». Тож автор послався й на ці найсвіжіші дані.

Чимало уваги приділено у виданні і партизанському руху. Як відомо, на Чернігівщині він був особливо активним. Проте в останні дні січня 1943 року Олексія Федорова та Володимира Дружиніна — керівників Чернігівського партизанського з'єднання — було викликано до Москви. Тоді прийняли рішення розділити Чернігівське партизанське з'єднання на дві частини. Перебували вони у Москві аж до 5 березня. Отже, коли Корюківка палала у вогні, очільників партизанського руху не було на місці.

Що сталося, то сталося, історію не можна повернути. Однак все одно виникає запитання: чому сім тисяч мирних громадян Корюківки, а це переважно жінки і діти, адже понад п'ять тисяч корюківчан-чоловіків у цей час несли службу на фронтах, не були захищені від страшного лиха своєю Батьківщиною, своєю Комуністичною партією, своїм партизанським з'єднанням.

Марина КРИВДА.



ТИМ ЧАСОМ

Земляки-корюківчани у столиці розгорнули акцію з пошуку істини в історичних, дослідницьких архівах та інших вірогідних джерелах щодо причин знищення людей і містечка. Таким чином вдалося відшукати важливі документи про Корюківку довоєнної і повоєнної пори. Зокрема, відтворено неповний список знищених корюківчан. Тож автор подає у книзі цей перелік, і тепер корюківчани можуть відшукати імена своїх пращурів та порубані і спалені гілки свого родоводу. Цілий розділ автор присвятив і сторінкам журналістських і наукових досліджень на цю скорботну тему.

Та, на жаль, навіть усі ці свідчення очевидців, документи, і просто страшні цифри не змогли переконати гідно вшанувати пам'ять про безневинно убієнних корюківчан, а разом із ними і сотні тисяч інших мирних жителів нашої країни, що були розстріляні або живцем спалені у горнилі страшної війни. Уже протягом десятиріч громадськість порушує питання про будівництво обеліска всім спаленим селам, однак віз і нині там. Дуже активно долучається до цього і наша газета. Проте навіть сумна 70-річна дата, яку відзначали цієї весни, не змогла переконати чиновників виділити потрібні на це кошти. Тож все так і залишилося гарним проектом.

Лицарі п'яти країн з'їхалися на турнір

Понад 30 середньовічних лицарів зійшлися на арені в Білгород-Дністровському Одеської області (на знімку). Тут, у прадавній фортеці, відбувся міжнародний чемпіонат зі історичного фехтування «Кубок Співдружності-2013» — черговий етап серії турнірів «Сталева ліга-2013».



Бійці-учасники приїхали на турнір з України, Росії, Молдови, Білорусі та Ізраїлю. Окремою командою були представлені одесити. Цікаво, що в змаганнях брали участь і дівчата. Для них програму турніру трохи полегшили: в ній була відсутня номінація «полуторний меч» — важка зброя, що вимагає серйозної фізичної підготовки.

Більшість «лицарів» віддали перевагу західноєвропейській зброї та обладункам, оптимальним за вагою й надійністю, але були й аматори давньоруських і давньосхідних. Усі ці атрибути виготовляють у спеціальних ковальських майстернях, і вартість, приміром, меча — від 800 гривень, шоломів — від 1200, а усе вбрання може коштувати приблизно 5—7 тисяч гривень.

Лицарські турніри — дуже ефектне видовище, з кожним роком вони привертають увагу дедалі більшої кількості учасників та глядачів, здобувають розмах і вельми сприяють зростанню популярності Одеського регіону.

Абсолютним чемпіоном Кубка Співдружності став москвич Олександр Надєждін із клубу «Буян». Він переміг у трьох (із чотирьох) номінаціях. Серед дівчат поза конкуренцією була росіянка Катя Денисова.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Фото Анатолія ВАКУЛЕНКА.

Над номером працювали: Віктор **НІКІПЄЛОВ**, Олександр **СУСЛЕНКО**, Людмила **ОПАНАСЕНКО**.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 31010

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

